

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 4/2008

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2009*

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Klubi luottaa kuntoarviossaan Pöyry Building Serviceen

Pöyry Building Services Oy on kiinteistöalan asiantuntijayritys, jonka päätoimialat ovat talotekninen suunnittelu, kiinteistökonsultointi sekä määrä- ja kustannuslaskentapalvelut.

www.buildingservices.poyry.fi

Competence. Service. Solutions.

www.poyry.com

Sisältö

Sisältö 4/2008

Puheenjohtajalta Matti Packalén	4
Toiminnanjohtajalta Jyrki Berner	6
Päätoimittajalta Leif Eklöf	8
Kantapöydässä Pöytäläinen	10
Kansalliskirjailija tahtomattaan? Mika Waltari Yrjö Larmola	12
Kirjaston Kuulumisia Pertti Mäkelä	20
Klubin johtokunta vuonna 2009 Elias Iirola	22
Mobi Nikolai Ylirotu	24
Klubimestareilta	26
Veljesapu Erkki Nordberg	28
Klubin säätiö toimii jo Elias Iirola	31
Kari Suomalaisen pilakuvia Jyrki Berner	32
Paralympialaiset Jussi Mattila	34
Klubin kevään 2009 ohjelma	37
YT- keilailu Heikki Sarso	41
Lounasvieras Pertti Salolainen	43
Digikamerakerho toimii Kalevi Suortti	44
Viisi misääriä Pellervo Erkkilä	46
Ilmailun ilta Jarmo Lindberg	47
Ulkopolitiikan ilta Matti Laitinen	48
Puhallinorkesterin konsertti ja illallistanssiaiset Henrik Lamberg	54
Martinhanhea Jorma Hämäläinen	56
Oikeuslaitoksen kehitysnäkymiä Jukka Pasanen	60
Aika pitkä lounas Pekka Ritvos	64
Klubin syyskokous Elias Iirola	66
Manpuolustajien retki Lappiin Leif Eklöf	68
Itsenäisyyspäiväjuhla Klubilla	70

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
 Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
 puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
 Päätoimittaja: Leif Eklöf
 Graafikko: Yrjö Klippi
 Kuvat: Klubimestarit, ellei toisin ole mainittu
 Toimitusneuvosto: vakinaiset kirjoittajat
 Forssan Kirjapaino, Forssa 2008

www.klubi.fi

Konversationista

Matti Packalén

Syyskokouksemme oli mielestäni jälleen kerran osoitus klubimme elinvoimasta. Satakuusikymmentä viisi jäsentä oli kokoontunut valitsemaan uusia johtokunnan jäseniä ja ehdokkaita oli tuplasti vapaina oleviin paikkoihin nähden. Meiltä näkyy siis jatkuvasti löytyvän sekä vahvaa mielenkiintoa vaikuttaa johtopaikkojen miehitykseen että halukkuutta tehtävien vaatiman vastuun ottamiseen.

Näin on hyvä.

On aika onnitella ja toivottaa menestystä johtokunnan uudelle kokoonpanolle ja

erityisesti uudelle puheenjohtajallemme, Johannes Koromalle.

Pohteita

Uudet miehet tuovat aina uusia ajatuksia. Siihen aivoriiheen pari mieltäni väivannutta asiaa, kysymyksiä, jotka ovat minulta jääneet kysymyksiksi tai tulleet korkeintaan osittain vastatuiksi.

Keskeinen Klubin tehtävä on vaalia suomalaista kulttuuria ja perinteitä ja edistää yhteiskunnallista keskustelua. Tässä roolissa Klubi mielestäni toimii sääntöjensä mukaisesti ja tarjonta on runsasta. Muuttuvassa ympäristössä muutosta kuitenkin tarvitaan.

Painotukset

Luku- ja Konversationi- Klubbin Helsingissä perustivat noin kolmekymppiset tulisielut, joilla oli missio.

Tuo missio, suomalaisuus, kieli, kulttuuri ja arvomaailma ovat yli vuosisadan muodostaneet Klubin toiminnan perustan.

Tähän perustaan on uuden jäsenen ollut helppo samaistua. Se on varmasti toiminut henkisenä tukirakennelmana läpi kieliriitojen, itsenäistymisen alun traagisten vaiheiden, sotien ja niitä seuranneen jälleenrakennuksen, läpi kaksinaapaisen maailman sisällä luovimisen, suomettumisen ja sisäisten uhkien, aina nyt ilmeisesti päättymässä olevaan

yksinäpaisen maailmanjärjestyksen hetkeen.

Ovatko toimintamme painotukset oikein (kieli, kulttuuri, perinteet, arvot, jne)? Pitäisikö olla ulospäin aktiivisempi?

Teemat

Runsas kymmenen vuotta sitten, ilmeisesti seurauksena toisaalta EU- jäsenyyden ja toisaalta Neuvostoliiton sortumisen aiheuttamasta ilmapiirin muutoksesta, Klubilla alkoi esiintyä ”innokasta paluuta juurille”, kuten Jouko Liusvaara historiikissaan toteaa. Haluttiin korostaa Konversationin merkitystä toiminnassa. Syntyi sarja konversationi-iltoja ja niiden jatkajana nykyinen teemailtajarjestelmä. Toiminnan sisältöä siis tarkistettiin.

Nyt elämme transformaation aikaa, jolloin varallisuutta ja poliittista valtaa jaetaan uudelleen, maailmanlaajuisesti, jolloin salamannopea tiedonkulku saa tunneissa aikaan kansainvälisen järjestelmän perusteita horjuttavia reaktioita. Yksinäpaisuudesta mennään moninäpaiseen maailmaan.

Ja meidän mittakaavassamme: Elämme aikaa, jolloin Venäjän ulkoministeri toteaa Suomen olevan puolueeton ja Suomen ulkoministeri väittää vastaan.

Ilmapiiri on siis jälleen voimakkaasti muuttunut. Kansallisten kulttuurien asema muuttuu varmasti.

Miten menossa olevien mullistusten tulisi näkyä konversationissa?

Jatkuvuus

Perustajamme olivat nuoria. Nykyinen klubilaisten iän keskiarvo on yli kuudenkymmenen ja nousee. Tämä kehitys jatkuu lähinnä historian ja nyttemmin suurten ikäluokkien vaikutuksesta. Tässä en näe ongelmaa eikä myöskään syytä erityiseen tavoiteasetteluun. Luonnon automatiikka pitää huolta keskiarvoista.

Ongelma on toisaalla.

Uusien jäsenten ikäkeskiarvo on viime vuosina ollut noin viisikymmentä. Joukossa on paljon neljän- ja viidenkymmenen väliä, nuorimmat ovat olleet alle kolmenkymmenen.

Jäsenkuntamme muodostuu siis karkeasti laskien kolmen sukupolven edustajista

Perinteitä vaalittaessa on jatkuvuus olennaista.

Onko toimintamme suunnittelussa, hallinnossa ja konversationin osanottajissa tarpeeksi jäsenkuntamme nuoren sukupolven edustajia?

Hyvää Joulun odotusta!

Matti Packalén

Klubiveljille

Toiminnanjohtajalta

Jyrki Berner

Hyvät Klubiveljet, nyt jopa Helsingin Sanomat on vahvistanut, että Klubimme on Suomen klubimaailman ehdoton ykkönen. Itse olemme tämän tienneet jo kauan muun muassa jäsenmäärämme voimakkaasta kasvusta ja siitä, että tilaisuuksiimme on helppo saada maan johtavia taiteilijoita ja puhujia.

■ ■ Klubilla on voimakkaat työkalut suomalaisuuden edistämiseen. Meillä on vahva arvopohja, ja tilaisuuksiimme

esiintyjät ja henkilökunta ovat priimalaata. Klubiyhteisön ulkopuolelle viestiämme välittävät vuonna 2000 rekisteröity tavaramerkki Suomen Kansan Sähköinen Muisti (SKSM) ja Klubin säätiö.

SKSM:ia tullaan laajentamaan, kun vuosi sitten saimme luvan julkaista Arvo Ylpön, Klubin yhden pitkäaikaisimman jäsenen ja kunniajäsenen, elämäntyöstä kertovan sivuston internetiin. Suomen Kulttuurirahaston tuen turvin työ on käynnistynyt. Lisää ponnisteluja varojen keräämiseksi tarvitaan, ennen kuin hankke saadaan valmiiksi.

Kaksi säätiömme rahoittamaa hanketta, jotka ideoitiin edesmenneen kunniapuheenjohtajamme Mikko Pohtola toivomuksen pohjalta, ovat viestintätoimikunnan ja vapaaehtoisten klubiveljien työn tuloksena hyvässä vauhdissa. Lukiolaisille järjestämämme Suomalaisen kirjoituskilpailun palkintolautakunta on jo saanut kirjoituksia. Mikko Pohtola -journalistipalkinnon säännöt on julkaisu, johtokunta on nimennyt kilpailulautakunnan ja palkintorahat ovat kasassa. Ensimmäinen palkinto jaetaan ensi vuoden syyskuussa Mikonpäivänä.

Kaikki johtokunnan jäsenet ovat Klubille, mutta ennen kaikkea minulle tärkeitä henkilöitä. Nyt heistä kolme jättää johtokunnan. Leif Eklöf on vuosikymmenien ajan puurtanut ahkerasti Klubin eteen. Minun ja koko Klubin onneksi

hän jatkaa vielä päätoimittajana ja webmasterina.

Matti Packalénin ja Olli Alhon kanssa tulimme samaan aikaan Klubin johtotehtäviin. Ollilta olen oppinut paljon ohjelmatoimikunnassa, monissa keskusteluissa ja joissakin väittelyissäkin. Arvostan todella häntä ja hänen tapaansa johtaa ohjelmatarjontaamme. Uskon jäsenistön jakavan vilpittömän kiitokseni ja arvostukseni hänen monivuotisesta työstään ohjelmatoimikunnan puheenjohtajana. Toivon, että hän lupauksensa mukaan jatkaa toimikunnan jäsenenä.

Sotilaana minulla ei voi olla kuin yksi esimies. Olen jo monissa kirjoituksissani korostanut Matti Packalénin varauksentonta tukea, luottamusta ja kannustusta, joita hän on minulle osoittanut. Tulimme molemmat Klubin sisäpiirin ulkopuolelta ja vähäisellä yhdistyskokemuksella. Heti hänen kolme vuotta sitten tapahtuneen valintansa jälkeen pidimme palaverin, joka oli paras esimiehen ja alaisen välinen keskustelu, jonka olin koskaan käynyt. Samassa hengessä on yhteistyömme toiminut myöhemminkin. Uskon, että ilman Matin määrätietoista toimintaa Klubin talouden vakauden, suunnitelmallisuuden ja ennustettavuuden parantamiseksi sekä joidenkin hallintorutiinien kehittämiseksi, Klubi ei olisi niin vahva kuin se hänen jälkeensä on. Kiitän omasta ja kaikkien klubiveljien puolesta Mattia

tästä työstä ja toivotan hänelle myötäistä tuulta tulevaisuuteen.

Toivotan uuden puheenjohtajamme Johannes Koroman sekä johtokunnan jäsenet Kari Karvosen ja Jere Lahden tervehdulleeksi tekemään johtokuntatyötä yhteisömme hyväksi. Uskon, että he kaikki tulevat huomaamaan, kuinka palkitsevaa on Klubilla työskennellä yhteisten asioiden puolesta.

Klubitoiminnan juuret ovat Antiikin Kreikassa, missä vapaat miehet kokoontuivat päättämään yhteisistä asioista ja ottamaan vastuuta yhteisöstä. Kaikki monissa Klubin virallisissa ja epävirallisissa elimissä toimivat klubiveljet toimivat tämän ikivanhan yhteisöllisyysperiaatteen mukaan. Kiitän kaikkia heitä Klubin hyväksi tehdystä työstä. Lisäksi haluan kiittää vuoden aikana Klubia tukeneita yhteistyökumppaneita ja tilaisuuksiimme esiintyneitä.

Eriyisen kiitokseni kuluneesta työntäyteisestä ja haastavasta vuodesta ansaitsevat klubimestarimme Jallu ja Artsi, Klubin sihteeri Inkeri sekä ravintoloitsijamme Riitta henkilökuntineen.

Rauhallista joulun aikaa ja onnea vuodelle 2009!

Jyrki Berner

PÄÄTOIMITTAJALTA

Sisäpolitiikkaa

Leif Eklöf

Syyskokous on Klubin toiminnan kannalta loppuvuoden merkittävin tapahtuma. Kokouksessahan valitaan erovuoroisten tilalle uudet johtokunnan jäsenet. Jo hyvissä ajoin ennen kokousta eri piireissä kaavailaan ehdokkaita ja kerätään kannatusta. Tämä on luonnollista ja demokratian mukaista toimintaa. Ilman tällaista toimintaa valinnat olisivat mahdottomia. Aika usein on kuultu outoja moitteita politikoinnista ehdokasasettelun suhteen. On jopa ollut esillä ajatus "vaalilautakunnan" perustamisesta, joka seuloisi sopivat ehdokkaat. Tämä ei tietysti lainkaan edistäisi demokratiaa vaan veisi sitä jäsenistöltä pois.

■ ■ On kuulunut kommentteja hyvien ehdokkaiden jäämisestä johtokunnan ulkopuolelle. Moittijat eivät ymmärrä, että ehdokasta tulee Klubilla tuoda esiin hyvissä ajoin ennen kokousta. Muutoin hyväkään mies ei mene läpi. Johtokuntaan tarvitaan toimijoita. Joskus on sanottu: "too many chiefs, too few indians". Johtokunnan jäsenyys ei ole kunniavirka vaan se vaatii työtä ja toimintaa muun muassa toimikuntien puheenjohtajina. Johtokuntaan ei tule hakeutua, ellei ole aikaa tähän yleishyödylliseen toimintaan.

Allekirjoittanut on ollut kohta 30

vuotta Klubin jäsen. En muista, että omalla aikani olisi äänestetty puheenjohtajasta. Nythän niin tapahtui. Tähän ei ole vastaansanomista. Meillä oli kaksi erinomaista ehdokasta, joista toinen voitti. Jäsenistö on puhunut ja näin mennään eteenpäin ainakin yksi vuosi. Seuraavassa kokouksessa valitaan puheenjohtaja kolmeksi vuodeksi.

Yksi harkitsemisen arvoinen toimintatapa olisi johtokuntaehdokkaiden julkistaminen hyvissä ajoin ennen syyskokousta. Nykyisin se voisi tapahtua esimerkiksi netissä, jossa ehdokkaat voisivat perustaa ns. blogin, jossa ehdokas voisi julkaista mielipiteitään ja ajatuksiaan Klubin kehittämisestä. Blogissa voisi myös olla interaktiota, jolla ehdokasta voisi tentata mielipiteistä.

Toinen esille tullut ajatus on valtakirjoilla äänestäminen mutta tämä ajatus ei ole saanut juurikaan kannatusta.

Syyskokouksessa äänestäjiä oli vähän yli 160 eikä se ole paljon yli 2700 jäsenestä. Toivottavasti ensi vuonna saamme enemmän klubiveljiä paikalle.

Olisi voinut toivoa, että johtokunnan jäsenten vaaleissa asiattomat puoluepoliittiset leimaamiset olisivat jääneet historiaan. Näin ei valitettavasti vielä tapahtunut.

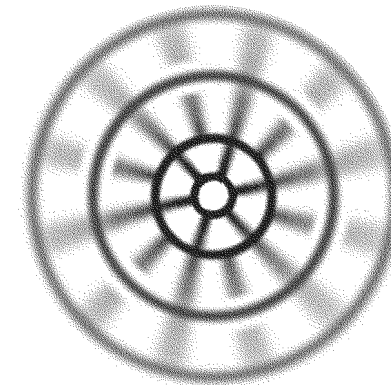
Minkään poliittisen puolueen jäsenyys ei tee ehdokasta sopivaksi tai sopi-

mattomaksi Klubimme johtokuntaan.

Jättäessäni nyt vuoden vaihteessa johtokunnan kuuden vuoden jälkeen kiitän kaikkia johtokunnan sekä toimikuntien jäseniä hienosta yhteistyöstä. On ollut kunnia olla arvostetun Klubimme johtokunnassa. Klubilehden päätoimittajana jatkan vuodenvaihteen jälkeenkin ja pyrin pysymään tapahtumien tasalla johtokunnan ulkopuolellakin. Tästäkin lehdestä voi lukea, että alkuvuosi 2009 on jälleen täynnä tasokasta ohjelmaa.

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2009

Leif Eklöf
päätoimittaja

Johanneksen kauteen

KANTAPÖYTÄ

- Syyskokouksemme on taas takana.
 - Paikalla oli miehiä mustanaan, 165 äänestämässäkin.
 - Eihän se ole kuin kuusi prosenttia jäsenkunnastamme.
 - No, jaa – enemmän kuitenkin kuin tavallisesti tai seurakuntavaalissa.
 - Puheenjohtajan vaali kiinnostasi, kun Matti Packalén ei ollut enää käytettävissä.
 - Siirrymme Matin ajasta Johanneksen kauteen.
 - Se oli kahden titaanin välistä taistelua, Heikki Tavelan ja Matti Viljasen.
 - Tavelan ehdokas Johannes Koroma voitti Viljasen ajaman Jere Lahden.
 - Pidän ratkaisua hyvänä.
 - Yksi varteenotettava ehdokas putosi jo johtokunnan jäsenten vaalissa, kun Koroman ja Lahden kannattajat äänestyskäyttäytymisellään pudottivat Keijo Kulhan pois jatkosta. Johtokunnan vaali oli puheenjohtajavaalin edellä, ja puheenjohtaja tulee nykyisten sääntöjen mukaan valita johtokunnan jäsenistä.
 - Onneksi säännöt uusitaan ja vuoden päästä klubin jokainen jäsen on vaalikelpoinen.
 - Ei kuitenkaan mennä kansan- eikä nettiäänestykseen, vaan vaali tapahtuu syyskokouksessa. Puheenjohtajan asema samalla vahvistuu, kun hänet valitaan hallituksen jäsenten tavoin kolmevuotiskaudeksi.
 - Eikö voitaisi kokeilla kirjeäänestystä, niin kuin entisessä Elannossa?
 - Elämme elannosta mutta emme Elannossa.

- Katsoitteko tv-keskustelua yleisestä asevelvollisuudesta?
 - Olipa vastakkain kaksi erilaista miestyppiä: jämerä upseerioppilas, joka piti yleistä asevelvollisuutta ja maan puolustamista kansalaisvelvollisuutena, ja kaksi, jotka vastustivat asevelvollisuutta ja joiden mielestä kansalaisvelvollisuus voidaan täyttää veroa maksamalla, kun meillä ei ole uhkia.
 - Yksi argumentti oli se, että varusmiespalvelu siirtää opintoja ja työelämään menoa, mikä lisää sen kustannuksia.
 - Ja toinen se, ettei asevelvollisuus toteuta tasa-arvoa, kun naisilla ei ole sitä.
 - Kun katselin ja kuuntelin heitä, minut valtasi sääli noita miesressuja kohtaan. Haluavat olla yhteiskuntamme vapaamatkustajia ja keksiä sille kunniallisempia perusteita. Ei tuollaisten paikka olekaan armeijassa. Vapauttaisin heidät kutsunnoissa ja ohjaisin tiukkaan vuoden mittaiseen siviilipalvelukseen.
 - Kyllä luonnon säättämä yhdeksän kuukautta riittää.
 - Toinen heistä antoi pienen myönnöksen. Hän vielä hyväksyisi varusmiespalvelun, jos se olisi vain kahden kuukauden pituinen.
 - Paljonko sinulle, veli veteraani, tuli palveluaikaa?
 - Kahdessa sodassa yhteensä neljä ja puoli vuotta. Silloin oli uhka.
 - Ei tainnut olla petissä patjoja, tyynejä eikä lakanoita?

- Telloissa olivat alla havut, joskus jäisetkin, maan alaisissa korsuissa kova puulavitsa ja hengitettävänä ummehtunut ilma kaikilla aromeilla. Neljän tunnin nukkumavuorot jos aina niitäkään.
- Mitä ajattelet nykynuorisosta?
 - Pääosa siitä on hyvää ja velvollisuudentuntoista ja sillä on vahva maanpuolustustahto.
 - Mikähän meidän kasvatuksemme on mennyt pieleen, kun varusmiespalvelun keskeyttää lähes 17 prosenttia ikäluokasta eli lähes joka viides. Miten olemme tehneet heistä tuollaisia järjestystä ja kuria vierastavia pullapoikia, joilla on yli-painoa, kelvoton fyysinen kunto ja jotka inhoavat säännöllisiä herätyksiä ja käskyjen noudattamista?
 - Joissakin varuskunnissa on julistettu painonpudotuskilpailuja. Joku on pudottanut jopa 30 kiloa.
 - Meillä oli toisenlainen kevennysohjelma. Kun vetäydyimme viivytäten kesällä 1944
 - Syvärin takaa vanhan rajan tälle puolelle reppu selässä, konepistooli kainalossa ja polkupyörää liejuteita ajaen tai metsissä kantaen, painoin 63 kiloa. Olin 25 kiloa nykyistä nuorempi.
 - Vaikka et ole nytkään läski.
 - Te ette ahmineet pizzaa ja juoneet olutta surfailten netissä.
 - Oli muuta surfailtavaa. Juomana oli huulien halkeillessa joskus vain suolampien sammakonkutuista vettä.
 - Saisivat nuo Ruotsin, Tanskan ja Hollannin turvallisuuspoliittisiin malleihin vetoajat muistaa geopolitiittisen asemamme ja sen, että hyväkuntoinen, hyvin koulutettu ja varustettu, yleiseen

asevelvollisuuteen perustuva koko kansan armeijamme on meidän paras ja taoudellisin turvamme uhkia vastaan – jo pelotteena.

- Oletteko huomanneet, että klubimme suosittujen kirjailtojen vetäjä Veikko Sonninen teki Tieto-Finlandia -kirjan valitsijana kulttuurihistoriaa, kun arvosteli ehdokasraadin ratkaisua. Raati jätti Panu Rajalan kirjoittaman Mika Waltarin elämäkerran pihalle.
- Veikolla oli Suomen Kustannusyhdistyksen entisenä pitkäaikaisena toimitusjohtajana ja näiden valintakisojen kokeneena järjestäjänä kanttia siihen.
- Yksi raadin kolmesta jäsenestä ilmoittautuikin syylliseksi. Raati oli sopinut keskenään, että valituille tarvittiin sen kolmen jäsenen yksimielinen kannatus. Yksi saattoi kaataa kaksi.
- Yhden miehen yksinvalta lopullisessa valinnassa ei ole saanut kritiikkiä.
- Paitsi silloin, kun Hannu Taanila valitsi Elinan Sanan kirjan ja tunnusti poliittisilla sympatioilla olleen vaikutusta valintaan.
- Taanilalla on kaiken pienen ikänsä ollut taito ihastuttaa ja vihastuttaa.

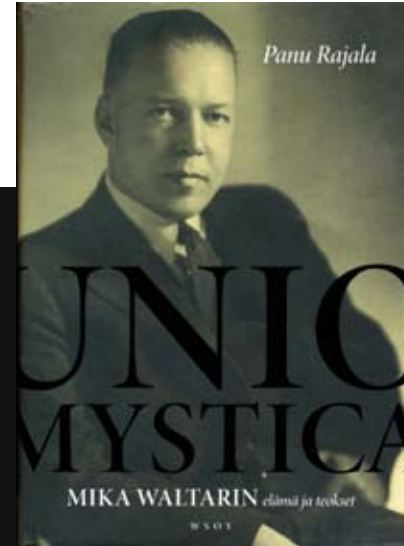
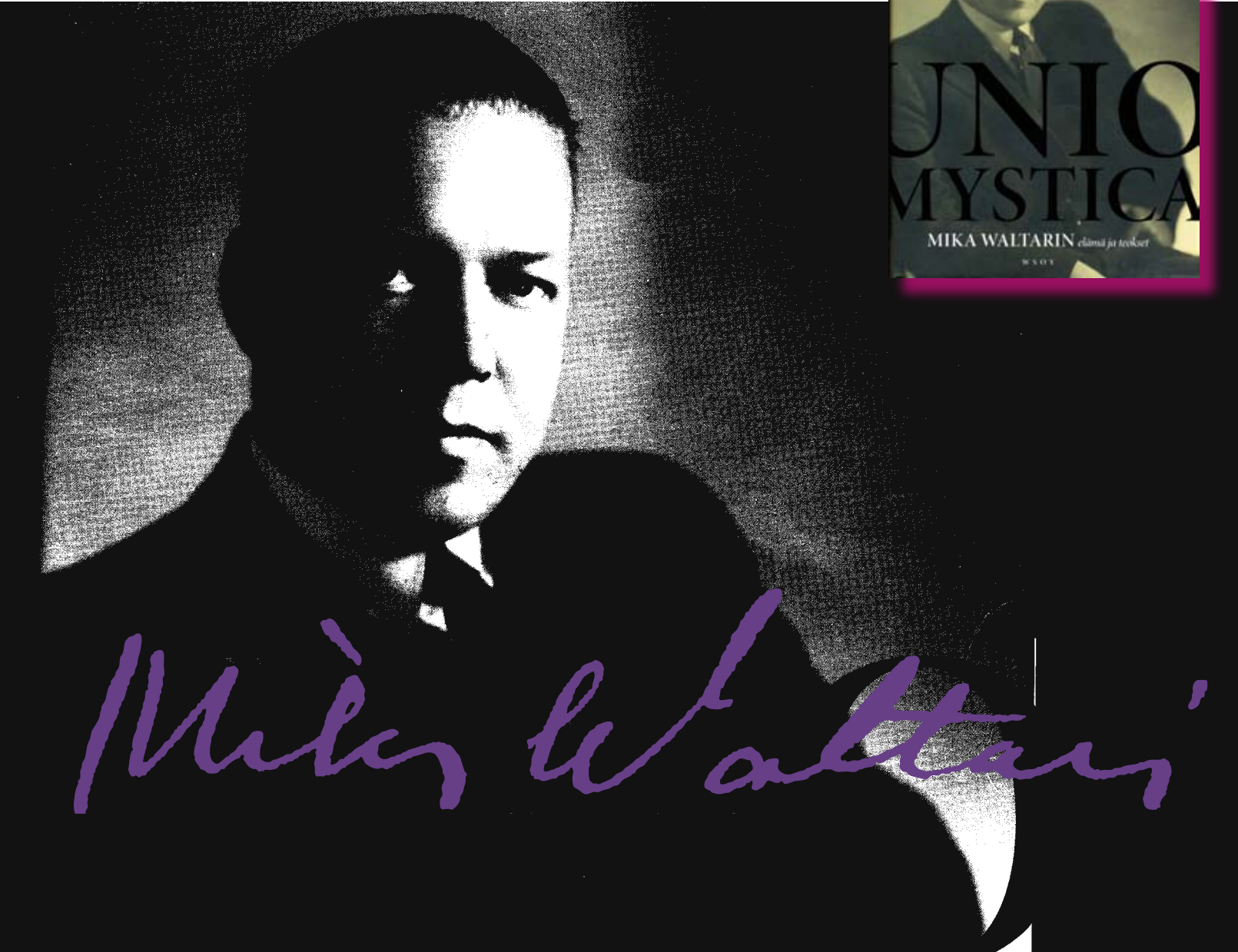

- Mitä toivot joululahjaksi?
- Talvea.
- Sehän tuli jo.
- Toivon sen tulevan uudelleen.

Pöytälainen

Kansalliskirjailija tahtomattaan?

Mika Waltari

Professori Panu Rajala on Suomen ahkerimpia kirjallisuusmiehiä. F.E. Sillanpää -spesialistina hänet parhaiten tunnetaan. Mutta yhtä kotonaan hän on teatterissa, yhteisöhistorioitsijana, elämäkertakirjailijana, dokumentaristina ja romaanikirjailijana. Nyt hän on julkaissut laajan (797 sivua plus hakemistot) Mika Waltarin elämäkerran. Sitä hän esitteli Klubin kirjaillassa 6.10.

■ ■ Waltari itse aikoinaan sanoi nöyrään tapaansa, että elämäkerta on tarpeeton kirjoittaa, kaikkihan on jo hänen omissa kirjoissaan. Nöyryyteen kätkeytyy tässä kirjailijan tietoisuus itsestään, ambivalenssi. Waltari-tutkimusta on julkaistu ennenkin, asialla ovat olleet Ritva Haavikko ja Markku Envall, mutta Rajalan työ on ensimmäinen koko uran ja elämäkerran kattava teos. Uhalli - ilmeisesti - hän on antanut työlleen alaotsikon "Elämä ja teokset", koska tämä tarkastelukulma oli meidän opiskeluaikamme kirjallisuudentutkijoilta ehdottomasti kielletty. Vain 'teksteistä' sai puhua, kirjailija, reaalinainen henkilö, piti unohtaa jos suinkin mahdollista.

Mika Waltari on 1930-luvulla kirjoittanut Helsinki-trilogian, joka vain kevyesti verhoillen kertoo hänen omasta isänpuolisesta suvustaan. Nuoruudenteoksissa on paljon omakohtaista elämystä, kuten nuorilla kirjailijoilla yleensä. Mutta

haastattelijoille Waltari väitti, ettei hän ollut omista juuristaan kiinnostunut.

Panu Rajala kertoi, että juuria selvittäessä oli löytynyt hyvin värikäs äidinisiä, pietarilainen kultaseppä Johansson. Suomalaiset kultaseppähän olivat keisarinkaupungissa alan eliittiä. Mikroskoopipisen tarkan ammattityön vastapainoksi isoisä vietti värikästä boheemielämää. Kun käänne tuli, hän palasi Suomeen ja vietti loppuelämänsä maatalon hiljaisena renkinä keksityn nimen ”Hannes Laineen” suojassa. Mika Waltari ei koskaan tavannut isoisäänsä.

Waltarin isä ja setä olivat pappeja. Isän kuoltua kasvattajan rooliin astui setä Toimi Waltari, Merimieslähetyksen johtaja, näkyvä ja vaikuttava persoona, tämän työalan varsinainen alkaja Suomessa. Rooli ilmeisesti liimautui mieheen, tuli vauhtisokeus, ja kateelliset kollegat - joita Jumala paratkoon myös papeissa riittää - pääsivät syyttämään Waltaria liian loisteliaasta kansainvälisestä liikkumisesta ja varojen tuhlaailusta. Toimi Waltari vetäytyi syrjään, syrjäpitäjän kirkkoherraksi.

(Kuuntelija ajattelee tässä kohden: Varmaan T.W:n harkintakyky petti. Mutta nuori tasavalta oli pieni maa, pienten olojen ja pieniselulaisuuden maa. Saihan tasavallan toinen presidentti L.K. Relander pilkkanimet ’Reislander’ ja ’Reissu-Lasse’, kun teki kautenaan peräti kaksi valtiovierailua, ja niinkin kauas kuin

Ruotsiin ja Viroon.)

Ristin juuresta

Mika Waltarille Toimi Waltarin sortuminen oli vapahdus. Isän jäljillä, sedän painostuksesta hän oli kirjoittautunut teologiseen tiedekuntaan. Hänen ensimmäiset teoksensa olivat nimiltään ”Sinun ristisi juureen” ja ”Jumalaa paossa”. Kun sedän elämänohjelma osoittautui virheelliseksi, Mika Waltari vaihtoi tiedekuntaa, historiallis-kielilitieteelliseen osastoon. Muuan ymmärtävä teologi-opettaja onnittelikin häntä tästä päätöksestä.

Mika Waltarin taustaa selittää myös Norssi, hänen koulunsa, Helsingin Normaalityö. Koulun loivat kävijöihinsä tiukan identiteetin. Kaikki opettajat eivät nyt olleet niin eteviä pedagogeja, mutta persoonallisuuksia he olivat. (Eipä Panukaan voinut olla mainitsematta, että aiheen lähestymistä helpotti se, että hän itse on toisen polven Norssi.)

Pariisiin! Nyt Waltari oli vapaa toteuttamaan omaa luontoaan. Pariisissa hän kävi vuonna 1927 ja sitten kolmena seuraavana vuonna peräkkäin. Matkarahat hän kokosi runsaalla senttaustyöllä ja lainaamalla rahaa isän sijaiseksi asettuneelta insinööri Jalo Sihtolalta, josta oli tullut Waltarin luottomies, rippi-isä, lähes koko uran ajaksi. Hänelle Waltari uskoi raatelevimmatkin rakkauskokemuksensa, Rajala kertoi. (Lainat Waltari maksoi Sihtolalle

Waltari Mika

takaisin.) Ensi matkalle pantiin kuitenkin neiti Astrid Jäppinen esiliinaksi. Hän on läpimurtoromaanin, Suuren illusionin, Karitaksen esikuva. Waltarilla oli ikänsä kaiken kernas silmä viehättäville naisille.

Jättiläiset ovat kuolleet -näytelmän tragedian ydin on sikiönlähdetyks. Tämän päivän nuorten on mahdoton ymmärtää tällaisten tragedioiden muodostumista, yhtä vähän kuin sitä mitä pahaa voi olla aviottomissa suhteissa. Astrid Jäppinen meni sittemmin naimisiin V.A.M. Karikosken, everstin ja Suomen Puunjalostusteollisuuden Työnantajaliiton toimitusjohtajan kanssa. - Panu huomauttaa, ettei Waltarin laajassa tuotannossa ole tyyntä, auvoista rakkaussuhdetta. Onnelliset hetket on tuomittu katoamaan.

Upseerikokelas Waltari

On valhe ja vihapuhe, että Mika Waltari olisi lähetetty RUK:sta maitojunalla pois. Lasse Lehtinenkin, kunnon mies, uskoo Ilmari Turjaa, toista rehellistä miestä, joka on saanut käsityksen, että ”Waltari pasifistisuutensa vuoksi lähetettiin pois.” Höpö höpö. Waltari joutui auto-onnettomuuteen, löi päänsä auton kattoon, joutui sairaalaan, ja kurssi jäi siihen. Pään vamma jäi vaivaamaan: Kallonporaaja Sinuhen kiinnostus aiheeseen on peräisin tästä.

Pasifisti muka. Armeijakokemuksistaan Waltari laati novellikokoelman ”Siel-

tä missä miehiä tehdään”, joka ehkä on liian melodramaattinen tämän päivän reserviupseerinkin makuun, mutta ajan taustaa vasten ymmärrettävä. Pentti Haanpää oli julkaissut happaman novellikokoelman ”Kenttä ja kasarmi”, joka provosoi kaikkia nuoren tasavallan armeijan ensi askeleita lämmöllä seuraavia. (Haanpään kirjassa katkerat miehet räjäyttävät ilkeän vääpeli Sadon taivaan tuuliin. Vääpelin kivelte unohtuneet rukukset ne niin hävitettiin, kertoi isäni.) Waltarin kirja näppäili oikeita kieliä.

Armeija-aika koitui muutenkin Waltarin menestykseksi. Hän tutustui lääkintäkenraalimajuri Luukkosen tyttäreen Marjattaan. Marjatta Waltarista tuli kirjailijan uran mittainen kärsivällinen ja ymmärtävä, jos kohta tarpeen mukaan ateljeekriittinenkin tuki.

Oikeistolainenko Waltari?

Nuori Waltari tunnettiin modernien, silloisten mittapuiden mukaan syntisten nuorten kuvaajana, koneromantiikan ihailijana. Komplisoitu Olavi Paavolainen kyllä julkaisi hänen kanssaan (nimimerkillä Olavi Lauri) yhteisen runokirjan, Valtatiet, mutta (menestyksestä kademieliin) ironisoi ystäväänsä pamfletissa nimeltä Suursiivous kirjallisessa lastenkamarissa. Kirjailijaveljien suhde militarismiin, sotaan ja natsismiinkin oli ambivalentti. Paavolaisen ”Kolmannen

valtakunnan vieraana” ja ”Risti ja hakaristi” eivät oikein osaa ottaa etäisyyttä natsismiin, siinä määrin propaganda- ja teatterimiestä ihastuttavat ammattimaisen taitavat massalavastukset. Weimarin runoilijakokous, joka osoitti, miten taide valjastettiin totalitaariselle ideologialle, oli Waltarille järkytys, eikä hän voinut olla sitä näyttämättä. - Olet nyt kuollut mies Saksassa, totesi kirjailija Yrjö Soini kylmästi (sama mies, joka sitten tuoreeltaan sodan jälkeen kirjoitti sotasyllisyysoikeudesta huomiota herättäneen dokumenttikirjan ”Kuin Pietari hiilivalkealla”).

Panu Rajala kertoo, että Waltari Weimarissa suuttui siinä määrin, että heitti saamansa saksanmarkat ikkunasta kadulle. Hän ei ole lahjottavissa. Aamulla niitä sitten etsittiin, turhaan tietysti.

Sodan sytyttyä kirjailijat kuten muukin taiteen eturivi värvättiin tiedotus- ja mielialatehtäviin (Paavolainen koppavana herra luutnanttina, Waltari sotilasvirkamiehenä). Tuhansien propaganda-artikkelien rinnalla Waltari kirjoitti romaanin Tanssi yli hautojen, joka Suomen sotaan (1808 - 1809) sijoitettuna peilasi ajankohtaista myöntyvyyksiä miesten ja vastarintamiesten vastakkaisasetelmaa. ”Pastellisävyinen sormiharjoitus, sanoo Panu Rajala, mutta vain vuosi oli tästä työstä Sinuhun kirjoittamisen alkuun.” Sodan ajan tuotantoa on myös isänmaallisia tunteita vahvistava melodraama An-

tero ei enää palaa.

Maailmankirjallisuuteen

Sinuhe egyptiläisen Waltari kirjoitti aseiden vaiettua ja palveluksesta vapauduttuaan kolmessa kuukaudessa vuonna 1945, valmiin käsikirjoituksen vailla korjauksia. Harvinaislaatuinen työsuoritus. Sinuhun egyptiläisten, heetiläisten, Mitannin, Kreetan ja muiden maailmasta ei pidä etsiä suoria vastaavuuksia toisen maailmansodan runtelemaan maailmankarttaan, mutta yleinen humanistin kulttuuripessimismi, joka vain vähän raotti toivoa, vastasi ajan henkeen ja tunnelmaan. Sinuhe nousi Yhdysvalloissa, maailma kilpailuimmilla markkinoilla, kuten Rajala huomautti, kärkeen vuonna 1949.

Usko Jumalaan ja epäusko eivät jättäneet Waltaria rauhaan. Seuraava suuri historiallinen romaani Mikael Karvajalka syventää Sinuhun institutionaalisen kirkon vastaisuuden sanomaa entisestäään. ”Nyt olen vapaa Jumalasta”, Rajala kertoo Waltarin kirjoittaneen uskotulleen Jalo Sihtolalle. Karvajalan jatkokteoksessa Mikael Hakimissa päähenkilö tutkii, löytötyisikö islamista korvaus rämettyneelle kristilliselle kirkolle, mutta pettyy jälleen. Turms kuolemattomassa on vuorossa etruskien salaperäinen tuonpuoleisuususkko, josta Waltari päätteli yhtä ja toista sellaista, jonka vasta myöhempi tutkimus

Waltari Mika

on havainnut.

Viimeiset historialliset suurromaanit Valtakunnan salaisuus ja Ihmiskunnan viholliset, Jeesuksen ja alkukirkon aikaan sijoittuvat, käyvät kovinta uskonnollista aallokkoa, mitä Suomen kirjallisuudessa tunnetaan, Rajala luonnehtii. (Kyllä, kuuntelijan mieleen tulee Jarl Hemmerin kilvoitusromaani Mies ja hänen omatuntonsa, mutta sekin soutaa suvantoon siinä, missä taivaan valot tyystin sammuvat Waltarin kaikkien roomalaisten yltä.)

Sillanpää, Linna ja Waltari

Ei Waltari, ystävällinen mies, kaivannut vastakkainasetteluita. Panu Rajala kertoo Suomen Kuvalehden konstruoimasta ideasta, jonka mukaan maailmanmenestyksen harjalla kulkeva Waltari lähetettiin tapaamaan F.E. Sillanpäästä vuonna 1958, todistajana silloin nuori runoilija Lassi Nummi. Kohtaus ei alkanut hyvin, Sillanpää oli kuivakiskoinen, tuo tuossa maailmanmenestyjä, minä sentään olen nobelisti. Kunnes Waltari alkoi puhua kesän ensimmäisestä mansikasta, jonka pieni tyttö maistaa Sillanpään novellissa, sen mausta ja kesän koko tunnusta, joka siinä luodaan... - Vai muistat sinä noin hyvin, Sillanpää sanoo heltyneenä, ja jää on murrettu.- Tyttöä ja mansikkaa ei ole Sillanpään tuotannossa, Panu kertoo. Kokenut lehtimies Waltari sepitti sen tilanteen tarpeisiin.

Sille ei Waltari mitään voinut eikä tietysti tahtonutkaan voida, että Väinö Linna kohosi kirjallisuuden taivaalle juuri Waltarin viimeisinä suurina tuotantovuosina. Oli järjestäjien tökeryyttä ja Linnan arvostelukyvyttömyyttä, että juuri hänet pantiin pitämään Waltarille muistopuhe julkisissa hautajaisissa. Puhe oli etäinen, ennakkoluuloinen. Miesten koko tausta ja elämäkokemus oli niin erilainen.

Näyttelijä Rauni Luoma, yksi Mikan läheisiä, näki Mikan hahmon häivähtävän kappelin ovella muistopuheen aikana ja sitten häipyvän.

- On aika nähdä kristillis-porvarilliselta pohjalta nouseva sivistynyt maailmankuva ja siltä pohjalta asioita kyseenalaistava kirjailijanote, joka etenee kauemmaksi ja syvemmälle kuin yhteiskunnan luokkajakoon perustuva, kaavan mukaisiin selityksiin tyytyvä realismi, sanoo Panu Rajala painokkaasti.

Eikö kuitenkin - ?

Eikö Waltari kuitenkin osoittanut ymmärtämystä myös punaisia kohtaan? ky-syttiin keskustelun aikana. - Totta kai. Helpotus punaisen painajaisen hellitettyä oli tietysti ensimmäinen tunne. Mutta Waltari yrittää lähestyä sitä, mikä hävinessä aatteessa oli hyvää. Olihan suvussakin punaisia (kuten meidän lähes kaikkien). Sukuromaanin Juhani joutuu valitsemaan puolensa, valkoisen, sillä jo

1930-luvulla oli nähtävissä, mihin sosialismin toteuttaminen Neuvostoliitossa oli johtanut.

Waltarin pessimismistä puhuttiin. Tässä kohosi näkyviin Meti kalanperkaaja, joka synkimmänkin taivaan alla edustaa toivon pohjavirtaa.

Politiikka jättää jälkensä

Waltari kirjoitti maailmansodan aikana salat paljastavan tilauskirjan "Totuus Virosta, Latviasta ja Liettuasta" salanimellä Nauticus. Hänellä oli käytettävissään runsaat tiedustelutiedot. Myöhemmin hän laati kirjan "Neuvostovakoilun varjossa". - Kun Piret Salurin käänös Suuresta illusionista ilmestyi Virossa, kirjailijamestari Jaan Kross (Nobelialle vaille jäänyt, ruotsalaisten häpeäksi) kysyi: - Miksi te tällaista Waltarilta käänätte, miksi ette käänne Totuutta Virosta, Latviasta ja Liettuasta? Nyt Kulle Raig, monen meistä tuntema kulttuurihenkilö, sitä kuulemma kääntää viroksi, Panu kertoi.

Uskonnon linja kamppailusta petty-myysiin, niin kirkon kuin alkuseurakunnan suhteen, on tullut esitellyksi. Entä Johannes Angelos, jossa Turkin islam edustaa raakaa, elinvoimaista tulevaisuutta, länsi rämettyntä kirkkoa ja Konstantinopoli viimeistä katkeamatonta antiikin perintöä kantavaa, kultivoitunutta, tухoutuvaa oikeaa Eurooppaa?

- Johannes ei pohjimmiltaan ole us-

konnollinen romaani, Panu vastaa, vaan poliittinen. Johanneksessa Waltari palaa Talvisodan muistoihin. Amerikkalaiset lukivat kirjaa niin, että piiritetty Konstantinopoli oli Länsi-Berliini. Filosofinen taso on monipohjainen. Esityö Nuori Johannes juuttuu Ferraran kirkolliskokouksen teologisiin saivarteluihin. Rooman ja Konstantinopolin kirkon yhteistyön, joka olisi ollut välttämätön jälkimmäisen pelastukseksi, tiellä ei lopulta ollut kuin kiista happamasta ja happamattomasta ehtollislevästä, viinin tarjoamisesta myös maallikoille ja yhdestä sanapäätteestä: Lähtekö Pyhä Henki vain Isästä vaiko läntisen käsityksen mukaan myös Pojasta, filioque. (Koko kolminaisuusoppi lie nee kirkolliskokousten konstruktioita, tokko sille Raamatusta perustetta löytyy.)

Viimeinen historiallinen aihe, Tempeliherrain ritarikunnan parisatavuotinen elin- ja vaikutuskaari askeettisesta Pyhän maan suojeluskunnasta vauraaksi kauppaverkostoksi, jonka Ranskan kuningas Filip IV ja paavi tuhosivat kertyneen omaisuuden saadakseen, askarrutti Waltaria monta vuotta. Hän keräsi runsaasti tietoa, käsikirjoitusta ei enää syntynyt. Aihetta ovat sittemmin käsitelleet humppukikirjailijat, muun muassa Da Vinci-koodi -menestysroskaromaanin tekijä. (Tämä toteamus kirjoittajan, Rajala ei näistä puhunut.)

Waltari Mika

Toinen aikaansaapa mies, Rajala

Tämä pitkäksi venynyt juttu, koska asia kirjoittajaa niin kiinnosti, käsittelee Panu Rajalan kirjailijavierailua, ei hänen teostaan. Sen uvertyyriksi klubiveljemme Henrik Lamberg lauloi Kuulan Syystunnelman (Leinon sanoihin), Waltarin - kuuleman mukaan - lempilaulun: On aivan sama, minne kuljet, ratsumies (joka lienee värmlantilainen kansansävelmä, runoilijakin tuntematon) ja Rauno Lehtisen Muuttuvat laulut (sanat Tuula Valkaman).

Tämä ei siis ole kirja-arviointi. Pakko on kuitenkin, pitkän kirjan tultua luetuksi, sanoa, että Panu Rajalan rientävä, eloisa tyyli on entisellään. Lukiessa tuskin huomaa, että hän nootittaa tekstinsä lähdeviittein. Lähdeluettelo on kunnioitettava. Ja niin on, ettei kirjallisuudesta kirjoittava ole uskottava, ellei itse osaa kirjoittaa elävää ja tarpeen mukaan keskitettyä kieltä. (Kuten musiikkiarvostelija, joka ei osaa viheltää sävelmää, ei ole uskottava.) Panu osaa. Kirjallisuudentutkimuksen laita on niin, että tieteen ja popularisoivan esityksen välinen raja on veteen piirretty viiva. Turha sitä on edes yrittää piirtää.

Yrjö Larmola

Kirjaston kuulumisia

Toimituskunta: Suomalainen muotoilu I Käsityöstä muotoiluun.

Weilin+Göös 2008
ISBN 978-951-0-33548-2

(tulossa osat II ja III eli Esineestä teollisuustuotteeksi ja Kohti kestävää kehitystä)

■ ■ On hienoa, että saimme kirjan (3-osainen sarja, ens. osa), joka käsittelee suomalaista muotoilua.

Meille klubilaisille tulisi maamme muotoilun olla tärkeä suomalaisuutta esiintuova tekijä.

Onhan kansainvälisesti tunnustettujen taiteilijoidemme ja suunnittelijoidemme työn tulokset nostaneet Suomen arvostusta ja tunnettavuutta maailmalla.

Esim. Pariisin maailmannäyttely 1900 ; 1930-luvulla A.Aallon huonekalut ja valaisimet (New Yorkin maailmannäyttely) ; sotien jälkeen 1950-luvulla mm. T.Sarpaneva ja T. Wirkkala kumppaneineen vain muutaman esimerkin mainitakseni.

Kirja on mielestäni hyvin onnistunut.

Se käsittelee erinomaisen monipuolisesti muotoilun koko skaalaa. Kuvat ovat upeat ja teksti kiintoisaa ja helppolukuista.

Jos et tiedä, mikä on suomalaisten ehkä vanhin tuotepakkaus, niin voit katsoa sen sivulta 33 ja lukea selostavan tekstin viereiseltä sivulta.

Yksi vaikuttavimmista kuvista on s. 251 Tampereen talouskoulun porraskäytäväästä (suunn. Wivi Lönn).

Kirjan viimeinen artikkeli esittelee sormustimen, muotoilua sekini! Samalla se lupaa mielenkiintoista jatkoa tälle ensimmäiselle osalle.

Suosittelun kirjaa mitä lämpimimminkin; se sopii hyvin selailtavaksi tai sieltä täältä luettavaksi.

Pertti Mäkelä

kirjasto

Olli Alho: Reikä sukassa ja muita kertomuksia.

Kirjapaja 2008
ISBN 978-951-607-784-3

■ ■ Kirjastomme sai tekijältä uuni-tuoreen kirjan, missä veljemme Olli, sanankäytön mestari, mietiskelee ihmiselomme erikoisuutta. Useimmat sivun pituiset tarinat käsittelevät tavanomaisia arkipäivän tapahtumia.

Niissä Olli on löytänyt lukijaa hyyeryttävän katsantokannan.

Jutut ovat niin monipuolisia, että itse kukin varmaan löytää suosikkinsa.

Katsopa kirjan nimikkotarinaan (s. 35) mitä presidentti (ja mikä presidentti) mahtoi tarkoittaa terveisillään Ismo V:n vaimolle.

Mukavaa luettavaa kirjastossa piipahtavalle, kunhan se, joka on kirjan lainannut, suostuu palauttamaan sen kirjastoomme. Mahdollisimman paikaisesti, sillä kirjastoomme kirja eittä-mättä kuuluu.

Pertti Mäkelä

Kunnioitettavat Klubiveljet!

Kirjastomme on meidän monien mielestä HSK:n ylpeyden aihe. Vuosikymmenten varrella se on karttunut klubimme arvomaailmaa lähellä olevista kirjoista, jäsentemme kirjoittamista, ystäviemme lahjoittamista ja ostetuistakin.

■ ■ Kirjastostamme on tullut monille jäsenillemme pitkältikin ajalta vakituinen paikka syventyä uutuuksiin ja myös vanhempiin teoksiin. Se on tarjonnut tilansa, nojatuu-linsa ja pienet pöytänsä perehtymiseen ja pohdiskeluun. Se on antanut myös hiljaisuuden, jota kaikki silloin tällöin tarvitsemme ja joka juuri kirjastojen ilmapiiriin luontaisesti kuuluu.

Kuluneena syksynä kirjastomme ilme on jonkin verran muuttunut. Joskus on tuntunut siltä, että se on ollut varattuna pelkkään seuranpitoon tai monihenkiseen kokoukseen. Joskus on paikalle kannettu pöytä kortinpeluuta varten, onpa siellä aterioitukin. Kunnioitettavat Klubiveljet, kenelläkään ei voi olla pahaa sanottavaa kahden tai kolmen herrasmiehen hillitystä keskustelusta kirjastossamme, ja drinkkikin saattaa sopia mainiosti perehtymisen ja pohdiskelun oheen. Mutta säilyttäkäämme se nimenomaan kirjastona, jonka olemukseen kuuluu mahdollisuus häiriöttömään luke-miseen, keskittymiseen ja mietiskelyyn.

*Veljellisesti palveluksessanne:
kirjastojaas.*

Helsingin Suomalaisen Klubin johtokunta vuonna 2009

Klubin syyskokouksessa 20.11.2008 valittiin 1.1.2009 alkavaksi kolmi-vuotiskaudeksi Klubin johtokuntaan kolme uutta jäsentä, diplomi-insinööri, kiinteistöjohtaja Kari Karvonen, toimitusjohtaja Johannes Koroma ja vuorineuvos Jere Lahti. Johtokunnan kokoonpanon tultua valintojen jälkeen selville, syyskokous valitsi Klubin puheenjohtajaksi vuodeksi 2009 Johannes Koroman. Ehdokasasettelusta ja toimitetuista äänestyksistä samoin kuin muistakin syyskokouksen ta-pahtumista kerrotaan toisaalla tässä lehdessä.

■ ■ Kolmen johtokunnan jäsenen valinta edustaa normaalia järjestystä, kun johtokunnan yhdeksästä jäsenestä vuosittain pääsääntöisesti on erovuorossa kolme jäsentä. Nyt erovuorossa olivat Klubin puheenjohtajana toimiva Matti Packalén, varapuheenjohtajana toimiva Olli Alho sekä Leif Eklöf. Packalénin ja Alhon kummankin kolmivuotiskausi päättyy kuluvan vuoden lopussa, eivätkä he olleet käytettävissä. Leif Eklöfin toinen kolmivuotiskausi johtokunnassa päättyy vuoden lopussa, eikä hän sen vuoksi ollut valintakelpoinen.

Johtokunnan jäsenistä valittiin Klubin puheenjohtajaksi siis Johannes Koroma. Hän on syntynyt vuonna 1943 ja ollut Klubin jäsen vuodesta 1986. Koroma on toiminut muun muassa Helsingin Sano-

mien taloustoimituksen osastopäällikkönä, Uuden Suomen päätoimittajana 1976-1989 sekä Teollisuuden ja Työntantajain Keskusliiton toimitusjohtajana 1993-2003. Johannes kertoi Klubilehdelle, että hänen asettuminensa ehdolle johtokuntaan ja puheenjohtajaksi oli ensimmäinen kerta, kun hän oli ollut missään yleisemmässä äänestyksessä ehdolla johonkin tehtävään. Niinpä hän onkin torjunut pyynnöt ryhtyä ehdolle niin Europarlamenttiin ja Eduskuntaan kuin kunnallisvaltuustoon, koska ei ole halunnut ryhtyä kehumaan itseään. Vaikka hän kertoikin olevansa nyt muodollisesti eläkkeellä, hänellä on edelleen paljon töitä ja tästä syystä hän oli alun perin ollut epävarma ehdokkuudestaan. Nykyisistä tehtävistään Johannes kertoi kirjoittavansa TKL:n 1970- ja 1980-lukujen historiaa. Hän toimii myös TT-Säätiön asiamiehenä hoitaen sen merkittävää omaisuutta. Johanneksella on myös oma yhtiö Libero Consulting Oy, joka toimii viestintäkonsulttina ja erilaisten kirjoitusten tuottajana. Klubin menestymisen kannalta Johannes piti tärkeänä hyvää yhteistyötä johtokunnassa ja kaikkien muiden tahojen kanssa. Hän kertoi myös todenneensa, että johtokunnassa oli pätevää osaamista eri aloilta. Syyskokouksessa pääkonsuli Heikki Tavela esitti Koroman valitsemista johtokuntaan ja Klubin puheenjohtajaksi, mitä ehdotusta

monet Koroman aikaisemmat työtoverit kannattivat.

Kari Karvonen on syntynyt vuonna 1949. Siviilissä Kari toimii Pohjola Pankki Oyj:n kiinteistöjohtajana. Klubin jäseneksi hän on liittynyt vuonna 2000 ja toiminut siitä lähtien Klubin talous- ja hallintotoimikunnassa. Hän toimii myös Kiinteistö Oy Kansakoulukuja 3 hallituksen varapuheenjohtajana. Kari edustaa hyvin Klubin arvoja ja kertoi pitävänsä lähtökohtanaan sitä, että kun talous on kunnossa, niin on hyvä harrastaa. Klubilla seinät ovat toiminnan kuoria eli talouden kunnossapito on toiminnan perusedellytyksiä. Kari ilmoitti kysyttäessä olevansa valmis ryhtymään talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtajaksi tehtävän aikanaan vapautuessa, jos sellainen käsky käy. Karia johtokuntaan jäseneksi esittänyt Jens Stormbom korosti hänen osaamistaan Klubin merkittävään kiinteän omaisuuden vaalimisessa.

Jere Lahti on syntynyt vuonna 1943. Jere on ollut Klubin jäsen vuodesta 2003. Hän on toiminut muun muassa pääjohtajana ja hallituksen puheenjohtajana SOK:n pääkonttorissa 1988-2002 ja kansanedustajana vuosina 2003-2007. Jere on kauppatieteiden tohtori h.c. vuodesta 1995 ja vuorineuvos vuodesta 1999. Jereä johtokuntaan esittänyt Matti Viljanen toi Jeren ansioista esille muun muassa toiminnan Suomen kansallisoopperan

säätiön hallintoneuvostossa, Savonlinnan oopperajuhlien kannatusyhdistyksen valtuustossa ja Maanpuolustuksen Tuki ry:n valtuuskunnassa.

Johtokunnan "vanhoista" jäsenistä jatkavat vuonna 2009 Elias Iirola, Jari Karpakka, Tuomas Koljonen, Henrik Lamberg, Pekka Rapila ja Pertti Virkkunen. Heidän toimikaudestaan on jäljellä kaksi vuotta Iirolalla, Koljosella ja Lambergilla sekä yksi vuosi Karpakalla, Rapilalla ja Virkkusella. Tullessaan aikanaan erovuoroon uudelleenvalintakelpoisia ovat Karpakka, Lamberg ja Rapila.

Klubin johtokunnan koostumusta ei ole missään tarkemmin säännelty, mutta niin kuin näyttää, tälläkin kertaa johtokunnassa on jäseniä valittuna edustamaan niitä osaamisalueita, mitä Klubin johtaminen suoraan tai toimikuntien kautta edellyttää. Nyt toimitettujen valintojen jälkeen erityisesti taloudellisen osaamisen edustus johtokunnassa on lisääntynyt.

Kalenterivuoden 2009 ensimmäisessä kokouksessaan johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, joka toimii myös Klubin varapuheenjohtajana. Samalla nimetään eri toimikuntien puheenjohtajat ja niiden jäsenet.

Elias Iirola

HYPERLINK www.klubi.mobi www.klubi.mobi

.Mobi

.mobi on domain-pääte, joka on varattu mobiileille päätelaitteille suunnatuille sivuille. Domain-pääteistä vastaa pc.dev.mobi/” mTLD -yritys, joka myös valvoo, että .mobi domaineissa julkaistut sivut noudattavat vaatimuksia, joita mobiilisivuille on asetettu.

■ ■ .mobi:n kehittämistä tukevat tahot kuten
en.wikipedia.org/wiki/Google
en.wikipedia.org/wiki/Microsoft
en.wikipedia.org/wiki/Nokia
en.wikipedia.org/wiki/Samsung
en.wikipedia.org/wiki/Ericsson
en.wikipedia.org/wiki/Vodafone
en.wikipedia.org/wiki/T-Mobile
en.wikipedia.org/wiki/
en.wikipedia.org/wiki/Telecom_Italia_Mobile
en.wikipedia.org/wiki/OrascomTelecom
en.wikipedia.org/wiki/GSM_Association
en.wikipedia.org/wiki/Hutchison
www.syniverse.com/
[en.wikipedia.org/wiki/Visa_Inc.](http://en.wikipedia.org/wiki/Visa_Inc)
 Lyhyesti voidaan sanoa että kaikki alan pääpelaajat ovat mukana.

Mobile web, mobiili verkko

Mobile web, mobiili verkko tai ”liikkuva verkko” käyttää erilaisia laitteita kuten kännyköitä, pda-laitteita ja muita liikuteltavia teknisiä laitteita jotka ovat kytkettyinä julkisiin verkostoihin. Täten mobiili webin käyttö ei edellytä tietokonetta, joka olisi kytkettynä joko langattomasti tai kiinteästi internettiin.

Mobiiliin webbi pystyy tarjoamaan sellaisiakin palveluita joihin perinteinen

internet ei kykene, kuten SMS tekstiviestit.

Mobiili webbi tarjoaa myös käytettävyyden joka ei ole sidottu samalla tavalla paikkaan ja aikaan kuten perinteinen internetin käyttö. Myös sisältö, kun se on oikein toteutettu tarjoaa nopeamman ja tehokkaamman tiedon saannin.

Kuitenkin mobiili webbi kärsii ongelmista joihin perinteisen internetin käyttäjä ei törmää. Näitä ovat yhteensopivuusongelmat ja käytettävyys. Tämä johtuu osin epäyhteensopivista tiedon esityksistä ja tallennusmuodoista sekä laitteiden suuresta kirjosta. Myös käytettävien laitteiden pieni fyysinen koko aiheuttaa ongelmia, erityisesti pienien näyttöjen ja puutteellisen tai rajatun näppäimistön vuoksi.

Klubi.mobi

Klubin nettisivujen mobiiliversio on avattu osoitteessa www.klubi.mobi www.klubi.mobi. Näillä sivuille on kerätty jäsenten useimmiten käyttämät ja tarvittavat tiedot kuten päivän lounaslista, jäsentiedote ja viikkokirje matkapuhelimen käyttäjälle sopivassa koossa.

Sivut toimivat kaikissa matkapuhelimissa ja pda-laitteissa, joilla voidaan käyttää internetiä. Näiden tietojen saamiseen ei siis enää tarvita mikrotietokonetta ja nettiyhteyttä. Matkapuhelin riittää. Näitä ns. mobiilisivustoja on alkanut ilmestyä tiheväällä tahdilla.

Sivujen koko on rakennettu toimimaan pienelläkin näytöllä. Pienin koko jolla kyseinen sivusto näkyy kokonaisuudessaan on 235x300 pikseliä, eli se on käytettävissä pienemmäkin näytön omaavalla kännykällä.

Latausaikaan on kiinnitetty huomiota. Linkit ovat tekstinä. Tämä tarkoittaa sitä että linkkien käyttämiseksi ei tarvitse odotella painikkeiden latautumista. Kuva-elementtien yhteenlaskettu koko on alle 20 Kt.

Jatkossa tullaan tarjontaa kehittämään jäsenten antaman palautteen mukaisesti. Toivomme että jatkossa voitaisiin myös Klubin rikas tapahtumatarjonta sekä ilmoittautumisen tapahtumiin tarjota ko sivuston kautta.

Muita mobeja

Jos aihe kiinnostaa ja kännykkä pystyy näyttämään mobisivuja, kannattaa käydä katsomassa ainakin hakemisto. mobi, yle.mobi ja helsinki.mobi -sivustot. Uusia sivustoja tulee koko ajan lisää.

Nikolai Ylirota

*Lisätietoja
 Leif Eklöf
 webmaster@klubi.fi*

KONVENTIN AIKA

Kuten klubilaiset kaikki varmaan jo tietävätkin, Riitan vetovastuu klubiravintolasta päättyy muutaman kuukauden päästä, kesäkuun alussa.

■ Klubimestarit ovat tehneet yhteistyötä Riitan kanssa varsin pitkään.

Jarmo 25 vuotta ja Arto 17 vuotta. Yhteistyö on toiminut hyvin ja ollut varsin antoisaa varmaankin molemmin puolin. Riitan 27 vuotiseen ravintolan pitämiseen mahtuu yli satatuhatta erilaista tilaisuutta ja tapahtumaa, suuria sekä pieniä, Klubin tilaisuudet, häitä, syntymäpäiväjuhlia, veteraanijuhlia, pikkujouluja, joulujuhlia, muistotilaisuuksia, ym, ym.

Lukuisten tilaisuuksien myötä ravintolatoiminta on hioutunut hoitamaan tilaisuuden kuin tilaisuudenkin ammattitaitoisesti sekä joustavasti.

Ruokaa ja palvelua kiitetäänkin lähes päivittäin. Konventin henkilökunnasta ovat lähes kaikki olleet Klubilla jo vuosia ja heillä on vankka kokemus Klubista sekä Klubin jäsenistöstä, mistä on suuri hyöty ravintolatoiminnalle.

Riitan tieto ja taito sekä välillä jopa "hengästyttäväkin" organisaatiokyky on toiminut hyvin vaikka on välillä ollutkin pientä ylibuukkausta niin kaikista on selvitty kunnialla. Vuosien varrella murheeliset viestit tuttujen klubilaisten siirtymisestä ajasta ikuisuuteen ovat niin monesti saanut meidät muistelemaan hetken näitä upeita persoonia, niin elävästi jotkut asiat ovat jääneet mieleen yksityiskohdineen. Toivottavasti Riitan muistelmat saataisiinkin jossain vaiheessa kansien vä-

liin, onhan "Konventin aika" merkittävä jakso jo ajallisestikin Klubin historiassa.

Klubimestarit haluavat myös lämpimästi kiittää Riittaa niistä lukuisista illanistujaisista, konserteista, retkistä, ym, ym, missä klubimestarit ovat saaneet olla mukana Konventin henkilökunnan kanssa.

Sen suuremmaksi ikävä ja haikeus kasvaa mitä lähempänä Riitan sopimuskauden päättymispäivä on. Mutta niin kuin Klubin lipussakin oleva vesiratas kuvaa jatkuvuutta, vesi virtaa ja ratas pyörii, yksi aikakausi päättyy ja toinen alkaa.

Kun uudet yrittäjät ensi elokuussa otavat vetovastuun ravintolasta, niin heillä on varsin hyvä tilanne, vakioasiakkaat, tilauksia pitkälle eteenpäin, kasvava jäsenkanta sekä osaava henkilökunta. Klubilla on noin 2700 jäsentä joten "markkinointikenttää" riittää myös omastakin takaa.

Riitta kun pitää asiakkaille juhlassa klubiesittelyä, niin sanottua pitkää versiota, niin sitä ei ole opeteltu mistään kirjasta tai paperista vaan se henkii niistä 27 vuoden aikana Klubilla eletyistä hetkistä, sitä ei voi jättää perinnöksi vaan se pitää itse elää ja kokea.

Jambalayaa Riitalle vaan...

*Jarmo ja Arto
Klubimestarit*

Suomalaiset Waffen-SS vapaaehtoiset 1941-1943; Lyhyt oppimäärä

SAKSAN VAPAAEHTOISET 1941 – 1943

Suomalaisia vapaaehtoisia värvättiin Saksan asevoimiin, johon perustettiin jopa kokonainen suomalaisen vapaaehtoispataljoona vuonna 1941. Kyse oli ajan poliittista sekä kansallista realismista. Vapaaehtoisten värväminen nähtiin tarpeelliseksi keväällä käytettävissä olleiden tietojen perusteella.

■ ■ Hallitus käsitteli asiaa maaliskuun puolivälissä ja katsoi, että silloisessa piinallisessa tilanteessa, kun muun muassa Petsamon nikkelikysymys oli ratkaisematta, oli Isänmaalle varmistettava Saksan mielisuosio. Olihan se oikeastaan ainoa tuki, mikä oli saatavissa Neuvostoliiton harjoittamaa painostusta vastaan.

Suomen hallitus ei halunnut kuitenkaan antaa vapaaehtoisten värväyksestä Saksaan sellaista kuvaa julkisuuteen, että maa olisi hiljalleen luisumassa kansallissosialismiin. Hallitus antoi sen vuoksi yleensä kaikki pataljoonan muodostamiseen liittyneet toimet yksityisen komitean tehtäväksi.

Ensimmäiset 117 vapaaehtoista lähtivät 06.05.1941 Turusta laivalla, ja kesäkuun alkuun mennessä oli pestin ottanut 125 upseeria, 109 alipuseeria ja 850 miestä. Myöhemmin Saksaan lähti vielä parisensataa vapaaehtoista. Noin 30 prosenttia vapaaehtoisista oli ylioppilaita tai koululaisia, ja 35 prosenttia kuului työväestöön.

Vanhin Saksaan lähtenyt vapaaehtoinen oli 37-vuotias, kun taas nuorin oli hädin tuskin täyttänyt 16 vuotta. Saksassa vapaaehtoiset jaettiin kahteen ryhmään. Sotakokemusta saaneet siirrettiin suoraan SS-divisioona Wikingin Westland- ja Nordland -rykmentteihin sekä divisioonan eräisiin muihin yksiköihin.

Suoraan divisioonan sijoitetut saivat tulikasteensa heti heinäkuun alussa 1941. Divisioonan puhkasi Stalin-linjan Satanovin luona ja eteni kesähyökkäyksen aikana aina Dneprin sillanpään saakka.

Sieltä sotatie jatkui kohti Itä-Ukrainassa sijaitsevia Donetsin ja Rostovin laakiota. Kun Puna-armeija aloitti marras-joulukuussa voimakkaan vastahyökkäyksen, Wiking divisioonan ja sen suomalaiset joutuivat torjumaan sitä Miusjoella.

Sotaa kokemattomista koostunut pääjoukko siirrettiin alokaskoulutukseen Wieniin. Siellä joukko sijoitettiin SS-Kaserne Schönbrunnille, joka on nykyiseltä nimeltään Mariahilfer Kaserne.

Vapaaehtoisista perustettiin SS-Freiwilligen Bataillon Nordost, jota koottiin ja muodostettiin kesäkuun 15.-18. päivien välisenä aikana. Sen jälkeen koulutus alkoi välittömästi kasarmien kentällä ja vähäisessä määrin myös maastossa.

Maastosotakoulutusta oli kuitenkin hankala toteuttaa Wienissä. Pataljoona siirrettiinkin pian Itämeren ran-

Veljesapu luovutti Klubille viirinsä. Vasemmalta SS-Uscha Kosti Cande, Pekka Karras, Jouko Laitinen

nalle Stralsundiin, jossa sitä koulutettiin 9.7.-25.8.1941. Sen jälkeen pataljoona siirrettiin 300 kilometriä idemmäksi Itä-Pommerissa sijainneelle Gross-Bornin harjoitusalueelle.

Koulutus jatkui siellä 26.8.-15.10.1941. Alokaskoulutus katsottiin päättyneeksi 1.9., ja pataljoona vanhoi 15.10.1941 Gross-Bornissa valan sekä sai oman lipun. Sen jälkeen koulutusta jatkettiin erilaisten kurssien muodossa.

Pataljoona lähti 3.-4.12.1944 junalla

kohti rintamaa Puolan läpi, jossa eräs juna joutui partisaanien tuliylläkköön. Ukrainan Vinnitsasta matka jatkui moottorimarssina pataljoonan omin ajoneuvoin. Moottorimarssi muodostui sää- ja keliolosuhteiden takia peräti vaikeaksi. Pataljoona pääsi rintamalle Miusjoelle Asovanmeren pohjukkaan vasta tammikuun alussa 1942.

Marssia kuvaavat sen aikaiset tappioluvut. Kenttäsaaraloihin oli jouduttu jättämään vain 1 upseeri ja 22 miestä. Pa-

taljoonan 221 ajoneuvosta oli sen sijaan päässyt 9.1.1942 mennessä vain puolet jotenkuten perille, ja ainoastaan runsas kolmannes oli joltisessakin ajokunnossa.

Pataljoona joutui sitten aluksi talviseen asemasotaan, mutta myöhemmin erittäin koviin taisteluihin, jotka veivät sen aina Tshetshenian Terekjoelle saakka.

Wiking-divisioona taisteli alkukeväästä 1943 taas Donetsin laakiolla. Tällöin alkoi myös suomalaisten vapaaehtoisten kahden vuoden sitomusaika täyttyä. Suomalaiset irrotettiin rintamasta 10.4. ja edelleen 24.4.1943 divisioonasta kotiin kuljetettaviksi. Vapaaehtoiset palasivat kesäkuun alussa Suomen kamaralle Hangossa, jossa pidettiin tulokatselmus.

Pataljoona kokoontui silti lomien jälkeen vielä 4.7.1943 takaisin Hankoon mahdollista Saksaan paluuta varten. Tällöin tehtiin kuitenkin lopullinen päätös pataljoonan lakkauttamisesta.

Vapaaehtoiset eivät omasta esityksestään huolimatta saaneet taistella Suomen rintamalla omana joukkonaan, vaan heidät sijoitettiin Suomen puolustusvoimien eri yhtymiin. Huomattava määrä vapaaehtoisista pyrki ja pääsi Niinisalon upseerikursseille.

Saksaan lähti kaiken kaikkiaan 1 407 suomalaista vapaaehtoista. Heistä kaatui 255, yhteensä 18.12 prosenttia, 14, noin yksi prosentti, katosi taistelujen aikana, ja

686, kaikkiaan 48.76 prosenttia vapaaehtoisista, haavoittui.

Yhtään kaatunutta ei voitu kuljettaa kotimaahan saati saattaa kotiseurakunnan sankarihaudan siunattuun multaan. Kaikki kaatuneet saivat hautansa Venäjän aroilla, nyt tuntemattomissa paikoissa, Uspenskajassa ja Malgopekissä.

Pataljoonan lakkauttaminen sääti vapaaehtoiset lopulta lisäksi niiltä arvaamattomilta seurauksilta, mitä paluu Saksan itärintamalle olisi varmasti sodan tuossa vaiheessa merkinnyt.

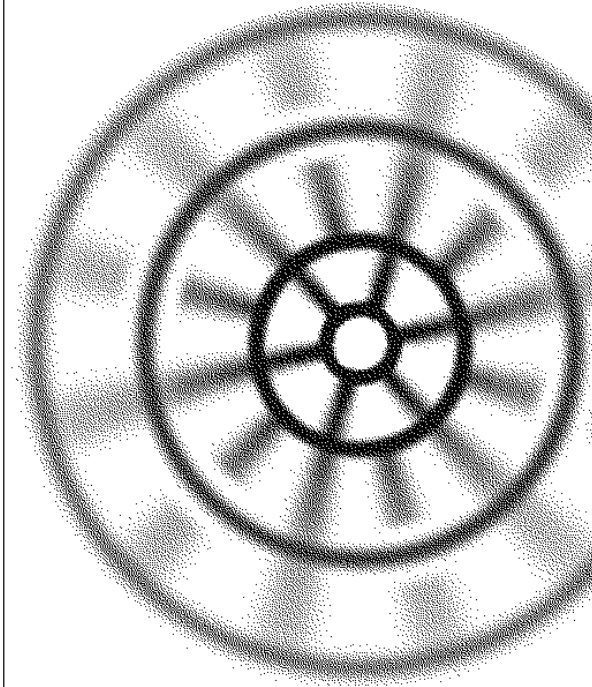
Erkki Nordberg

Helsingin Suomalaisen Klubin säätiö toimii jo

■ Säätiön tukea tulevat samaan Klubin hoitamat Suomalaisen kirjoituskilpailu ja Vuoden journalistipalkinto. Kirjoituskilpailun aiheet vievät vuosien 1808 ja 1809 tapahtumiin ja sen tarkoituksena on koulunuorison suomen kielen kirjoittamisen ja historian harrastuksen elvyttäminen. Vuoden journalistipalkinto jaetaan suomen kieltä ansioituneesti käyttäneelle journalistille. Sekä kirjoituskilpailu että journalistipalkinto on perustettu kunnioittamaan edesmenneen kunniapuheenjohtajamme Mikko Pohtolan muistoa. Niiden järjestämistä tukee Säätiön erityinen Mikko Pohtolan muistorahasto. Muista Säätiön erityisistä rahastoista eli Arvo Ylppö rahastosta sekä Mannerheim rahastosta ja Sibeliuksen rahastosta kerromme lisää seuraavilla kerroilla.

Tuethan Sinäkin, Klubiveli, Säätiötä joko suoraan tai mainittujen rahastojen kautta ja samalla Klubimme yleishyödyllistä toimintaa. Säätiön tilinumero on Nordea 174530-46013 ja asiamies on Jyrki Berner, johon lahjoituksissa pyydetään ottamaan yhteyttä.

Säätiön hallitus ja Klubin johtokunta

Kari Suomalaisen pilakuvia Klubilehdessä

Kari Suomalainen

Professori, pilapiirtäjä Kari Suomalainen (1920 - 1999) voisi monen muun ominaisuutensa lisäksi luonnehtia myös herkäksi tunneihmiseksi. Useat hänen pilapiirroksensa eri vuosikymmeniltä kuvastavat oivaltavasti leikannutta tilanneälyä. Poliitiikan aihe maailma oli Karille runsas ideasampo. Kari onnistui yhdistämään tavallisia ihmisiä koskettavat teemat ajankohtaisiin aiheisiin ja saattamaan lukijat kädestä pitäen hauskalle mielelle.

■ ■ Koko kansan tuntemaan pilapiirtäjälehteen syntymästä tuli lokakuussa kuluneeksi 87 vuotta. Päivittäisten ilmestyvien sanomalehtipilakuvien lisäksi Kari julkaisi kymmeniä huumorialbumia ja ajanoloon mittavilla painosmäärillä. Albumit "kuluivat" edelleen kirjastoissa ja Kari-fanien käsissä ympäri Suomen.

Kari Suomalainen sai myös monia kansainvälisiä tunnustuksia. Professorin Suomalaisen tuotanto elää ja voi hyvin myös taiteilijan kuoleman jälkeen. Uusin julkaisu on hänen tyttärensä Lilli Earlin toimittama Saunapuhdas Suomi (Otava 2007). Valkeakosken Sääksmäellä sijaitsevassa Visavuori-museossa on Karin tuotantoa näyttelyin esittelevä Kari-paviljonki.

Tässä sarjassa tarjotaan Karin aitoja pilapiirroksia lukijaviihteenä. Kuvat ovat kuin poikkileikkaus Karin tuotannosta

eri vuosikymmeniltä. Ne antavat osuvan kuvan koko kansan armoitetun humoristin elämänotteesta. Jokaiseen kuvaan sarjan toimittaja on laatinut selosteen, joka avaa Karin aikanaan tuoreena julkaisemaa huumoria myös nykylukijan nauruhermojen ulottuville. Antoisia Kari-selkäkeikkanauruja kaikille lehden lukijoille!

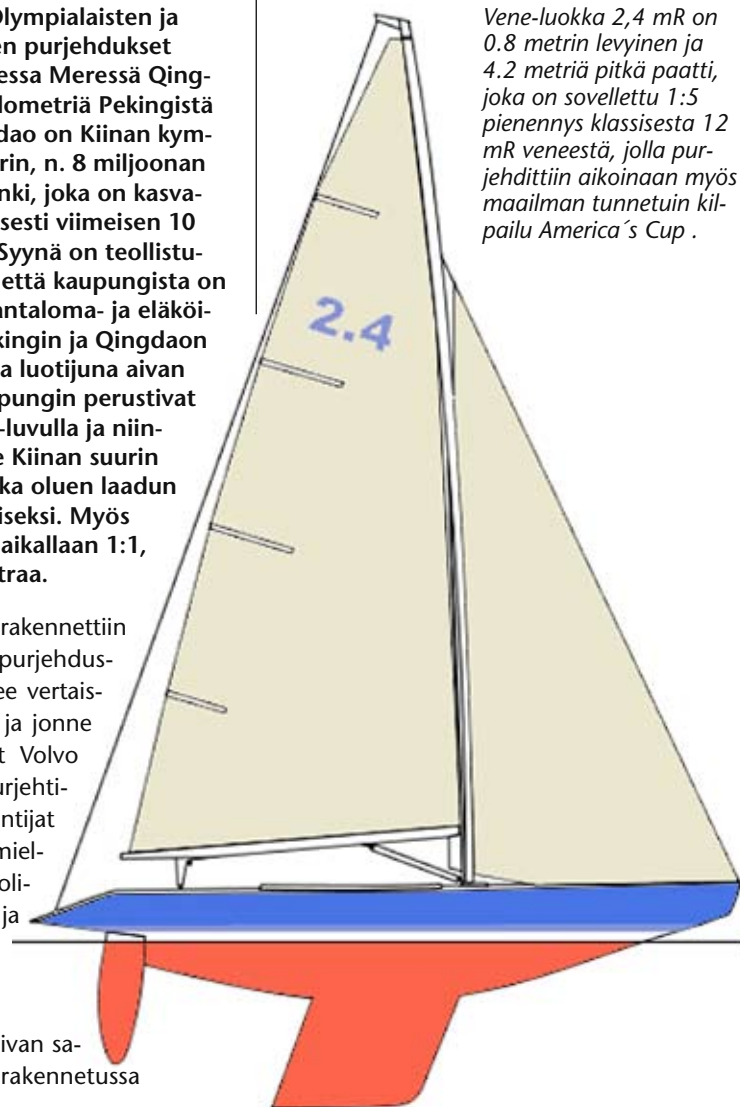
Jyrki Berner

Paralympialaiset

Pekingin 2008 Olympialaisten ja Paralympialaisten purjehdukset seilattiin Keltaisessa Meressä Qingdaossa n. 700 kilometriä Pekingistä kaakkoon. Qingdao on Kiinan kymmenenneksi suurin, n. 8 miljoonan asukkaan kaupunki, joka on kasvanut räjähdysmäisesti viimeisen 10 vuoden aikana. Syynä on teollistumisen lisäksi se, että kaupungista on tullut suosittu rantaloma- ja eläköitymispaikka. Pekingin ja Qingdaon väliä alkaa kulkea luotijuna aivan lähiaikoina. Kaupungin perustivat saksalaiset 1800-luvulla ja niinpä siellä sijaitsee Kiinan suurin olutpanimo, jonka oluen laadun totesin erinomaiseksi. Myös hintasuhde oli paikallaan 1:1, 0.6 euroa/ 0.6 litraa.

■ ■ Qingdaoon rakennettiin Kiinan johtava purjehduskeskus, joka hakee vertaistaan maailmasta ja jonne myös pysähtyvät Volvo Ocean Race- purjehtijat. Jotkut asiantuntijat tosin ovat sitä mieltä, että Kiinasta olisi löytynyt tuuli- ja virtausolosuhteiltaan parempiakin regattapaikkoja.

Majoitus oli aivan sataman viereen rakennetussa

Vene-luokka 2,4 mR on 0.8 metrin levyinen ja 4.2 metriä pitkä paatti, joka on sovellettu 1:5 pienennys klassisesta 12 mR veneestä, jolla purjehdettiin aikoinaan myös maailman tunnetuin kilpailu America's Cup .

hotellissa, jolla on tähtiä kuin Otavassa.

Hotelli on avattu Olympialaisia varten ja koekäytössä. Meitä pariasataa henkeä passasi ainakin kolminkertaiselle määrälle tarkoitettu henkilökunta. Ruokapuoli oli myös järjestyksessä. Laskin, että lounas- ja illallisbuffetissa oli 22 lämmintä herkkua kussakin, aamiaisella vain puolet siitä.

Omien kilpailujeni jälkeen olin neljä päivää Pekingissä seuraamassa kisoja ja osallistumassa päättäjäisiin. Myös siellä paikat olivat kunnossa. Olympiakylä oli aivan kilpailupaikkojen läheisyyteen rakennettu upouusi luksus-alue, jonka kaikki asunnot oli myyty varakkaille kiinalaisille Helsingin keskustan hintatasoon.

Ruokavaihtoehtoja taisi Pekingissä olla muutama vähemmän, mutta olihan kanttiinissa ilmainen McDonald's, joka näytti olevan nuorempien atleettien makuun.

Purjehdin yhden hengen 2.4 mR köliveneellä. Tämä on 0.8 metrin levyinen ja 4.2 metriä pitkä paatti, joka on sovellettu 1:5 pienennys klassisesta 12 mR veneestä, jolla purjehdettiin aikoinaan myös maailman tunnetuin kilpailu America's Cup . Luokan nimi oli alunperin Mini 12 tai Minitolva på svenska. Tyyppi kehitettiin Ruotsissa 1980- luvulla ja olen ollut mukana alusta lähtien osallistumalla lainaveneellä ensimmäisiin avoimiin MM-kilpailuihin Helsingissä -88. Pärjäsin koh-

talaisesti ja siitä lähti sellainen innostus, että olen osallistunut pariinkymmeneen MM-kilpailuun ympäri maailmaa.

Luokan juju minulle on pitkälti se, että siinä vammaisen purjehtija voi tasapäisesti kilpailla "ehjien" kanssa kaikille avoimissa kisoissa ilman minkäänlaisia tasoituksia. 2.4mR eli kakkosnelonen tuli Paralympialuokaksi Sydneyssä vuonna 2000 ja olin siellä edustamassa Suomea. Sijoituksena oli pistesija 8./16. Osallistuminen oli hieno kokemus, sillä purjehdus on Australiassa erittäin arvostettu laji ja Sydneyn lahti on purjehdusurheilun Mekka.

Tuulet Qingdaossa olivat kevyenpuoleisia, kuitenkin suunnaltaan paria poikkeusta lukuunottamatta varsin vakaita. Merivirrat olivat joskus voimakkaita, mutta ajoiltaan ja suunniltaan ennakoitavissa.

Suomen Purjehtijaliiton päävalmentaja Chris Winter oli paikan päällä siirtämässä olympiajoukkueen keräämää tietoa käyttööni ennen kilpailuja. Kilpailujen aikana minua valmensi Rikard "Rike" Bjurström Tampereelta, joka on luokkani avoin maailmamestari muutaman vuoden takaa.

Ennen kilpailujen alkua oli reilu viikko aikaa perehtyä olosuhteisiin ja trimmata venettä valmentajienavustamana. Tältä osin kaikki oli kunnossa ja olin myöskin saanut fyysisen kuntoni treenatuksi ko-

valla työllä sellaiseen malliin, että 4-5 tunnin kilpailu yli 30 asteen kuumuudessa ei ollut ongelma.

Paremmuus ratkaistiin viiden päivän aikana ajetuissa yhdeksässä lähdössä. Kilpailu oli äärimmäisen tasainen ja ennen viimeisen päivän kahta lähtöä seitsemällä kilpailijalla oli mahdollisuus voittoon, jonka vei Kanadan Paul Tingley. Aikaero kärjen ja hännän välillä oli todella pieni ja fleetti pysyi tiukassa nipussa.

Oma purjehdukseni ei sujunut lainkaan itse kilpailuissa ja jäin koko joukon hännille sijalle 16. Voin vain todeta, että luokkamme taso on sitten Sydneyn päivien noussut huomasti ja mitaleille pääsy vaatii ympärivuotista, ammattimaista harjoittelua. Saattaapa olla niinkin, että antamallani yli 10 vuoden ”ikätasoituksella” on merkitystä. Nyt kannatan lämpimästi olympia-aatetta ”Ei se voitto vaan reilu kilpailu” ja olihan Suomen lipun kantaminen Qingdaossa suuri kunnia.

Kiinan muut kisajärjestelyt olivat samaa huipputasoa infrastruktuurin kanssa. Meistä 4000 Paralympia-atleetista piti huolta liki 60.000 toimitsijaa, joita riitti kilpailupaikkojen lisäksi turistinähtävyyksiin, kauppakeskuksiin jne. ympäri kaupunkia. Jokaiselle joukkueelle oli nimetty omat avustajat. Qingdaossa he olivat englanninkielen ja Pekingissä suomenkielen opiskelijoita.

Näiden nuorten ja heidän ystäviensä kanssa tarjoutui hyvä mahdollisuus keskustella useamman viikon aikana Kiinan perinteisestä elämänmenosta, politiikasta ja huimasta kehityksestä.

Yllätykseksi he olivat avoimia vaihtamaan mielipiteitä vaikeistakin asioista ja tunnustivat pulmakohdat. Päällimmäisenä tuli monesti esille valtava oppimisen ja tekemisen halu sekä usko omaan ja Kiinan kaikkivoipaisuuteen, jota tunnetaan Olympialaiset korostivat. Koin tämän nationalismin positiivisena ja iloisena asiana, joka toivottavasti auttaa heitä saamaan omia ongelmiaan parempaan malliin. Vaikutti siltä, että Olympialaisten funktio Kiinalle on enemmän sisäisen yhtenäisyyden ja kehityksen puolella kuin ulkomaailmalle näyttämässä.

Avajaiset, päättäjät ja muut seremoniat olivat mahtavia ja niissä oli hienolla tavalla kunnioitettu vanhoja perinteitä kuten kiinalaista ooppera- ja näyttämötaidetta, sirkusta ja akrobatiaa sekä tietysti ilotulitusta, kuten ruudin keksijälle kuuluukin. Seremoniat huipentuivat Pekingin Linnunpesä-stadionin päättäjien loppukarnevaaliin, jossa tuhannet esiintyjät ja urheilijat kokoontuivat stadionin ruohomatolle iloisessa sekamelskassa.

Jussi Mattila

Helsingin Suomalaisen Klubin kevään 2009 ohjelma

TAMMIKUU

7.1. (ke) Klubi aukeaa.

13.1. (ti) 12.00. Ministerilounas. Klubi-veli, ministeri Jyrki Katainen: Vuodenalun talouspolitiikan näkymät. Suositellaan ilmoittautumista.

14.1. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa.

15.1. (to) 19.00. Merkkipäiväilta. Klubi juhlii tasavuotia vuonna 2008 täyttäneitä, yli 70-vuotiaita jäseniään. Tilaisuuteen ovat tervetulleita merkkipäivää viettävien lisäksi kaikki klubiveljet. Puheen pitää Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Edellytetään ilmoittautumista.

16.1. (ma) Fasaanijahti Mäntsälässä. Hintaa 150 e osallistujalta. Lisätiedot ja ilmoittautumiset hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi tai 0400-555311.

22.1. (to) 19.00. Historian ilta. Ulkopoliittinen 1970-luku – suurten teemojen vuosikymmen. ETYK, EEC ja Saksa; Kekosen rooli puolueettomuskeskustelussa, demarien ja keskustan valtataistelu, everstijuntan ja K-linjan kiista YK:n pääsihteerikisassa; alkoholin ja seksin rooli diplomatiassa. Paneelissa professorit Seppo Hentilä, Juhani Suomi ja Timo Soikkanen. Yleisö voi entiseen tapaan osallistua keskusteluun. Isäntänä Jyrki Vesikansa. Ruokabuffet 17.30-19.00.

23.1. (pe) Kytäjän jänisjahti. Lisätiedot ja ilmoittautumiset Rainer Wulff; altan.wulff@luukku.com tai 0500-480213.

27.1. (ti) 19.00. Viini-ilta (avec). Viini esittelee Juha Rantala (Norex Spirits). Isäntänä Jorma Hämäläinen. Edellytetään ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyyni@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

28.1. (ke) 16.00. Biljardin tammikaisa.

28.1. (ke) 17-19. Vierailu kuvanveistäjä Mauno Hartmanin näyttelyyn Galleria Forum Boxissa. Näyttelyn ohessa viinitarjoilu. Isäntänä Antti Lassila. Tarjoilun järjestämiseksi edellytetään ilmoittautumista.

29.1. (to) Talouspolitiikan ilta. Konsernijohtaja Björn Wahlroos: Uusliberalismin loppu? Isäntänä Pekka Ritvos. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

HELMIKUU

2.2. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Toimitaja Jyrki Koulumies kertoo kirjastaan Moskova, Mullova ja minä. Isäntänä Veikko Sonninen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyyni@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

6.2. (pe) 19.00. (avec) Riitanpäivän

tanssiaiset. Edellytetään ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

10.2. (ti) 19.00. Digikamera- ja luontokuvausilta Helsinki-salissa. Tuotepäällikkö Olli Turtiainen (Canon Oy) esittelee Canonin tuoreimpia digituotteita ja kertoo digikuvauksen kehitysnäkymistä yhtiönsä perspektiivistä. Isäntänä Kalevi Suortti.

11.2. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa.

12.2. (to) 19.00. Lääketieteen ilta. Professori Markku Nieminen: Sepelvaltimotauti ja sen nykyiset hoitomenetelmät. Ruokabuffet 17.30-19.00. Isäntänä Juhani Juntunen.

19.2. (to) 14.00. Klubin keilailun mestaruuskisat Talissa. Kisat pelataan tasoituksellisenä ja ratamaksu maksetaan paikan päällä. Ilmoittautuminen heikki.sarso@welho.fi tai 0500-204385.

19.2. (to) 19.00. Klubi-ilta. Illan aiheena Suomen eläkejärjestelmä talouskriisin ja suurten ikäluokkien puristuksessa. Paneelissa toimitusjohtaja Sixten Korkman (Elinkeinoelämän tutkimuslaitos), toimitusjohtaja Jukka Rantala (Eläketurvakeskus) ja VTL liikko B. Voipio. Isäntänä Pekka Piispanen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

26.2. (to) 19.00. Ulkopoliitiikan ilta. Suomi, Venäjä ja Yhdysvallat. Valtiosihteeri Pertti Torstila. Isäntänä Antti Lassila. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

MAALISKUU

2.3. (ma) 19.00 Kirjailta (avec). Teemu Keskisarja kertoo teoksestaan Suomen ainoa sarjamurhaaja. Juhani Adaminpojan rikos ja rangaistus. Isäntänä Veikko Sonninen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

5.3. (to) Ilmailun ilta. Suomalainen kilpataitoloento. Isäntänä Kim Jäämeri. Ruokabuffet 17.30-19.00.

7.3. (la) 12.00. Biljardiottelu Tampereen Kauppaseuran kanssa Klubilla.

10.3. (ti) 19.00. (avec) "Helsingin romantiikkaa". Helsingin romantiikan ajan (1840-1880) kiehtovasta musiikkielämästä kertoo Kaupunginmuseon tutkija Jere Jäppinen. Aikakauden musiikkia esittävät pianotaiteilija Gustav Nyström ja Klubin puhallinorkesteri. Isäntänä Timo Kivi-Koskinen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

11.3. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa.

11.3. (ke) 19.00. Vierailu Suomen Kan-

sallisoopperaan. Kadonnut sinfonia. Kansainvälinen kattaus aikamme huipputanssia. Kansallisbaletin esitysten koreografit Kenneth Kvarnström, Uwe Scholtz ja Christian Spuck käyttävät teostensa musiikkina mm. Beethovenin Sinfoniaa No.7, jolle Richard Wagner antoi nimen "Tanssin apoteoosi". Lippuja saatavana Oopperan kassasta omatoimisesti á 32e tunnuksella "Klubibi" 15. tammikuuta 2009 mennessä.

12.3. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Vieraana poliisiylijohtaja Mikko Paatero. Isäntänä Jukka Pasanen. Ruokabuffet 17.30-19.00.

14-21.3. Punaisenmeren kierros M/S Kristina Reginalla. Ilmoittautumiset 10.1. mennessä. Klubilehdessä on aiheesta erillinen ilmoitus.

17.3. (ke) 18.00. Talvigolf-tapahtuma.

19.3. (to) 19.00. Klubin kevätkokous. Kokous jatkuu ohjelmallisena klubi-ilta. Suositellaan ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 8830.

23.3. (ma) 14.00. Biljardin seniorisarjan snookerkilpailu.

26.3. (to) 19.00. Sotilaspolitiikan ilta. Maailmanlaajuinen tukikohtapolitiikka. Isäntänä Erkki Nordberg. Ruokabuffet 17.30-19.00.

27-29.3. (pe-su) Klubin tennismesta-

ruuskilpailut Talissa.

28-29.3. (la-su) Biljardin juhlaottelu Helsingin Suomalaisen Klubin ja Lappeenrannan Kerhon 60-vuotisen yhteistoiminnan merkeissä Lappeenrannassa.

31.3 (ti) 19.00. Teatteri-ilta Klubilla (avec). Näyttelijä Heidi Herala esittää Sinikka Nopolan monologinäytelmän Nainen ja anjovis. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

HUHTIKUU

2.4. (to) 19.00. Kalastuksen teemailta. Aiheena Itämeren kalat. Isäntänä Ensio Mäntylä. Ruokabuffet 17.30-19.00.

3.4. (pe) 16.00. Klubin biljardin mestaruuskilpailut, osa 1 (snooker, kaisa, kara).

6.4. (ma) Kirjailta (avec). Illan vieraaksi pyritään saamaan Finlandia-palkinnon tai Tieto-Finlandian voittaja. Isäntänä Veikko Sonninen. Ruokabuffet 17.30-19.00. Suositellaan ilmoittautumista.

7.4. (ti) 11.30. Ministerilounas. Ministeri Jyri Häkämies: Puolustuspolitiikka, maailmanpolitiikka ja talouskriisi. Suositellaan ilmoittautumista.

15.4. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa.

2009 OHJELMA

16.4. (to) 19.00. Gourmet-ilta (avec). Teemana husmanskost. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Ilmoittautuminen www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

17.4. (pe) 16.00. Klubin biljardin mestaruuskilpailut, osa 2 (parisnooker, keila)

21.4. (ti) 19.00. Matkailuilta. Isäntänä Matti Ahjopalo. Ruokabuffet 17.30-19.00.

22.4. (ke) 16.99. Biljardin makkarakilpailu.

23.4. (to) 19.00. Veteraani- ja maanpuolustusilta. Eversti evp. Matti Koskimaa esittelee otteita elokuvasta Viipurinlahden torjuntataistelut 1944. Kommenttipuheenvuoron Viipurinlahden taistelujen merkityksestä käyttää kenraali Jaakko Valtanen. Isäntänä Jyrki Berner. Edellytetään ilmoittautumista.

TOUKOKUU

1.5. (pe) Vappulounas. Ilmoittautuminen www.klubi.fi tai ravintolamyynti@klubi.fi tai lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

6.5. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa.
12.5. (ti) 9.00. Haulikkoammuntaa Siipoon ampumaradalla.

13.5. (ke) 19.00. Kuoron oopperakonsertti Aleksanterin teatterissa.

14.5. (to) 17.00. Juhlavastaanotto ravintoloitsija Riitta Malmbergin kunniaksi. Tilaisuudesta lisää seuraavassa klubilehdessä.

20.5. (ke) 16.00. Biljardikauden päättäjäiset.

KESÄKUU

5.6. (pe) Veneretki. Edellytetään ilmoittautumista.

9-10.6. (ti,ke) Tennis- ja kulttuurimatka Fiskarsiin. Osanottajamäärä enintään 20 henkeä.

Ilmoittautuminen jussi.neste@talintenniskeskus.fi.

Mahdollisten ohjelmanmuutosten varalta klubiveljiä kehoitetaan seuraamaan Klubin nettisivuston viikkokirjeitä.

Joihinkin tilaisuuksiin edellytetään ja useisiin suositellaan ilmoittautumista. Tämä tapahtuu Klubin nettisivun kautta www.klubi.fi (käyttäjätunnus on jäsenkortin jäsennumero, salasana kortin takana oleva numerosarja), sähköpostitse klubimestari@klubi.fi tai puhelimitse lounasajan ulkopuolella (09) 586 8830. Eräiden tilaisuuksien ilmoittautumisohjeet mainitaan tilaisuuden kohdalla. Tilaisuuksiin, joihin vain suositellaan ilmoittautumista, voi tilan salliessa osallistua myös ilmoittautumatta.

YT-Klubien keilailussa kolmas sija

Kuvassa Pekka Lehtonen (vas.) ja Heikki Sarso voittopysteinen

YT-klubien keilailun mestaruuskilpailut pidettiin lokakuun 11.päivänä Tampereella Kaupin keilahallissa. Onnistuneista järjestelyistä vastasi Tampereen Ammattiklubi.

■ ■ Seitsemän eri klubin keilaajat ottivat mittaa toisistaan henkilökohtaisessa ja parikilpailussa. Parikilpailussa klubimme toinen joukkue Pekka Lehtonen ja Heikki Sarso (kuva) voittivat pronssia jääden Tampereen Ammattiklubin hopeaa voittaneesta joukkueesta vain 13 pistettä. Selvän voiton vei Tampereen Kauppaseuran joukkue Urpo Versta ja

Hannu Tuulola. Henkilökohtaisen voiton vei Tampereen Ammattiklubin Kai Partanen huikean viimeisen sarjansa, 279, ansiosta. Voittomarginaaliksi tuli kaksi pistettä klubikaveriinsa Janne Terkkoon. Henkilökohtaisesti parhaamme olivat Heikki Sarso 8. ja Rauli Askolin 9. sijoillaan.

Hyvin järjestettyyn tapahtumaan osallistui 24 keilaajaa 7 eri klubista.

Ensi vuoden mestaruuskilpailut pidetään klubimme isännöiminä Lokakuussa Helsingissä.

Heikki Sarso

YT-Klubien keilailu

Tulokset:	
Parikilpailu	
1. Tampereen Kauppaseura	2490 p
2. Tampereen Ammattiklubi	2397p
3. Helsingin Suomalainen Klubi II	2386p
9. Helsingin Suomalainen Klubi I	2284p
Henkilökohtainen	
Kai Partanen	1225p
Jarkko Terkko	1223p
Hannu Tuulola	1210p
8. Heikki Sarso (Hki)	1122p
9. Rauli Askolin (Hki)	1111p
11. Jouni Palmgren (Hki)	1107p
14. Pekka Lehtonen (Hki)	1062p

22.1. (to) Historian ilta

Ulkopolitiikan 1970-luku - valtataistelua, Etyk, EEC ja Saksa.

■ ■ Paneelikeskustelussa professorit Seppo Hentilä, Juhani Suomi ja Timo Soikkanen. Keskustelua johtaa Jyrki Vesikansa. Yleisö voi entiseen tapaan osallistua.

Teemoja: Oliko 1970-luku Suomeen ulkopolitiikan suurta aikaa vai toiset vaaran vuodet? Pitikö Urho Kekosen ote vai joutuiko hän taipumaan puolueettomuudesta? Mitä vaikutti demarien ja keskustan valtataistelu? Kenen idea Etyk oli, ketkä siinä voittivat? Miksi everstijuntta ja K-linja kiistelevät yhä YK:n pääsihteerikisasta? Mitä Saksan-paketista jäi käteen? Oliko EEC-prosessi tietoista lännettymistä? Entä alkoholin ja seksin rooli diplomaatiassa?

Lounasvieras

Venäjä ylitti Georgiassa tarpeellisen voimankäytön antaakseen varoituksen Georgian ja samalla Ukrainan Nato-haaveille. Ainakin tilapäisesti se näyttää onnistuneen. Se seikka kuka sodan todella aloitti on vielä epäselvää ja tutkittavana.

■ ■ Venäjä ei enää hyväksy Yhdysvaltain yksinapaista ylivaltaa maailman asioissa vaan haluaa palata jälleen kaikkialla osallistuvaksi suurvallaksi ja on tarpeen vaatiessa valmis käyttämään voimaa tavoitteittensa saavuttamisessa.

Huolestuttavaa on Venäjän korostama etnisten ja kielellisten venäläisten oikeuksien puolustaminen myös omien rajojen ulkopuolella. Heille Venäjä jakaa auliisti mm. passeja.

Pitkässä juoksussa Venäjä todennäköisesti ymmärtää Länsi-Euroopan merkityksen hyvänä ja luotettavana kumppanina. Idässä ja etelässä sillä on riittävästi monenlaisia haasteita.

Pertti Salolainen

PUNAISENMEREN KIERROS M/S Kristina Reginalla 14.-21.3.2009

Risteily Punaisellaamerellä on ainutlaatuinen mahdollisuus kokea niin Egyptin mahtavat historialliset kohteet kuin Jordanian Aqaba ja maan suuri ihme - Petra. Upean kulttuuriannin lisäksi viikon kierros tarjoaa myös leppoisaa risteilylomaa Punaisenmeren lämmössä, rantaelämää ja vedenalaista väriloistoa - niin halutesanne. Tällä risteilyllä luennoitsijavierana on ornitologi Dick Forsman. Klubi-isänä toimii Matti Ahjopalo

Risteilylle on varattu 20 paikkaa klubilaisille. Pitäkää kiirettä, parhaat paikat menevät ensiksi. Matka on yksin tai avec, mutta sille voivat osallistua myös perheen jäsenet, vaikka itse klubilainen olisi estynyt. Lisätiedot ja varaukset 10.1.2008 mennessä suoraan Kristina Cruises-varustamosta/ Johanna Juvonen p. 05- 211 4211, johanna.juvonen@kristinacruises.com, mainitkaa varauksenne yhteydessä varaustunnus Suomalainen Klubi. Lisätietoja (mm. retkikuvaukset) ja hintoja myös http://www.klubi.fi/www/toiminta/toim_matkailu.html

DIGIKAMERAKERHO TOIMII

Syksyn teemailta digikameroiden ja luontokuvauksen merkeissä järjestettiin 14.10.2008 Helsinki-salissa. Illan osanottajamäärä nousi lähes kolmeenkymmeneen klubiveljeen. Illan vierailijalla, Nikon Nordic Oy:n tuoteasiantuntija Jyrki Tuppuraisella oli mukanaan melkoinen arsenaali Nikonin tuoreimpia kamera- ja objektiivimalleja. Hän kertoi digikameroiden kehittyvistä ominaisuuksista ja antoi laajemminkin ohjeita kameran käyttäjille.

■ ■ Illan aikana katselimme klubiveli Seppo Pukkilan kuvaaman ja editoiman videosesityksen klubin arktika-matkasta Haminan Rakinkotkan saarelle toukokuulta. Vanhan tavan mukaisesti veli

Seppo jatkoi myös teemailloista tuttua Sepon digikoulua.

Seuraava Digikamera- ja luontokuvauksilta järjestetään 10.2.2008 alkaen kello 19.00. Helmikuun teemaillan vieraana on tuotepäällikkö Olli Turtiainen Canon Finland Oy:stä. Odotettavissa on jälleen mielenkiintoinen ilta laatutuotteiden parissa.

Jos olet kiinnostunut digikuvauksesta yleensä saati luontokuvauksesta tai jos haluat kehittää omia taitoja pokkarin tai järjestelmäkameran käyttäjänä, olet tervetullut klubin teemailtaan.

*Kalevi Suortti
teemaillan isäntä*

Santahaminan ammunnat

Suomalainen Klubi yhdessä Maanpuolustuskoulutus ry:n kanssa järjesti jälleen ammunnat Santahaminassa keskusampumaradalla (150m) sunnuntaina 19.10. Aseina venäläisvalmisteiset itselataavat sekä kertatulella toimivat "rynnäkkökiväärit". Ammunnan johtajana toimi Pauli Rautio apunaan Tero Konttinen ja ammunnan sihteerinä Eila Timola.

■ ■ Aseen esittelyn sekä varotoimenpiteiden jälkeen aloimme valvotusti ampuun ensin kohdistuslaukaukset jonka jälkeen 2 x 10:n laukauksen kilpailuamunnan.

Tarkimmaksi ampujaksi tällä kertaa osoittautui isänsä mukana paikalle saapunut 17-vuotias ja ensi kertaa kyseisellä aseella ampunut Iiro Vaahtio, toiseksi tasaisen varmaa tulosta teki Panu Ves-

terinen ja "Pappa" Vaahtio tuli kolmanneksi.

Ammunnan loputtua oli mahdollisuus kohdistaa omia aseita, joita osalla olikin mukanaan.

Sääkin suosi jälleen olemalla juuri sopiva ammuntaa varten, ei satanut eikä aurinko häikäissyt.

Osanottajia oli kymmenkunta ja kaikki pitivät tapahtumaa onnistuneena ja toivoivat että ensi vuonnakin järjestettäisiin vastaavanlainen tapahtuma, johon Pauli Rautio alustavasti antoi suostumuksensa sanomalla että tämähän on traditio.

Tilaisuuden yhdyshenkilönä klubilta toimi jälleen Hannu Vaahtio.

Lämpimät kiitokset tilaisuuden järjestäjille.

*Jarmo Heinonen
Klubimestari*

VIISI MISÄÄRIÄ !

Viisi misääriä on estomaalaus, jolla pyritään vaikeuttamaan paremmat kortit omaavien pelaajien mahdollisuutta löytää oikea sitoumus.

■ ■ Tätä tarjousta käytettiin useasti, kun Klubin Skruuvarit isännöivät Mikkelin Klubin Tiistaiherroja ja Kuopion Klubin Skruuvaajia 20.10. Pelaajia oli kaikkiaan 16 henkeä, eli neljä pöydällistä.

Ensimmäistä kertaa järjestetty tapahtuma sujui veljellisessä ja innostuneessa hengessä eri maalaus- ja pelinvientitapoja vertaillen.

Samalla sovittiin pistelaskujärjestelmän yhtenäistämistä noudattamaan oman Klubimme systeemiä, joka on myös Haminassa käytössä.

Yksimielinen päätös oli jatkaa yhteistyötä. Seuraavaksi kokoonnutaan kesällä Kallaveden maisemissa "Yöttömän yön viännössä", joka kuten nimikin kertoo kestää noin vuorokauden. Tätä varten järjestetään Garda-järvellä korkean paikan leiri keväällä.

Toro-skruuvi pelattiin 28.10. kolmen pöydän voimin historian tiukimpana kilpailuna, jolloin peli ratkesi vasta viimeisessä jaossa, (jakoja yhteensä 22 kpl).

Erityisen ilahduttavaa oli uusien pelaajien upea menestys, kuudesta parhaasta kolme oli ensi kertaa mukana.

Skruuvien harrastus Klubilla on lisääntynyt ja innostuneita pelaajia on syksyn mittaan tullut mukaan niin, että keväällä pelataan jo kolmena päivänä viikossa.

Jos herrasmiesten älypeli kiinnostaa, tule mukaan!

Olet tervetullut tutustumaan maanantaisin tai tiistaisin klo 14 – 18.

Pellervo Erkkilä

Tulokset:

1) Kauko Huttunen (uusi)	484 p
2) Kari Bergholm	481 "
3) Pellervo Erkkilä	475 "
4) Ahti Virolainen	472 "
5) Tapio Lahkela (uusi)	469 "
6) Seppo Holopainen (uusi)	462 "

Torovoittaja

Toroskruuvien voittaja, ensikertalainen Kauko Huttunen saa onnittelut Pellervo Erkkilältä

ILMAILUN ILTA

Ilmavoimien komentaja, klubiveljemme, kenraalimajuri Jarmo Lindberg piti Klubilla 21.10 ansiokkaan esitelmän ilmavoimien nykytilasta, sen kalustosta ja kehittämisestä. Saimme myös kuulla Hornet- kaluston ylläpitovaiheista.

■ ■ Koko esitelmä Powerpoint-esityksenä löytyy Klubin sivuilta osoitteesta

www.klubi.fi/ilmavoimat.ppt

Suurlähettiläs Rumyantsev kiitteli venäjänkielisten kohtelua Suomessa

Ulkopolitiikan ilta

:Suomalaisen ruoan ystävänä Venäjän suurlähettiläs kehui Klubin keittiötä. Toiminnanjohtaja luovuttaa keittiömestari Juha Vepsälle suurlähettilään tälle lahjoittaman Suuren venäläisen keittokirjan.

Venäjän federaation suurlähettiläs Alexander Rumyantsev pitää Suomea erinomaisena esimerkkinä siitä kuinka kielivähemmistöjä kohdellaan sivistyneesti. Sama koskee hänen mielestään myös Suomessa oleskeluvalla tai komennuksella olevia venäjänkielisiä.

■ ■ Suurlähettiläs Rumyantsev esitelmöi Helsingin Suomalaisella Klubilla lokakuun lopussa salin täyteiselle jäsenkunnalle Venäjän ulkopolitiikasta ja vastasi myös yleisön kysymyksiin.

Olen tehnyt yli 25 vuotta Suomen kanssa yhteistyötä. Suomi on mallimaa siinä kuinka kansallisia kieliä tuetaan.

Suurlähettiläs viittasi erityisesti ruotsinkielisiin ja muihin kielivähemmistöihin.

Pitkässä ja perusteellisessa esitelmässä toistettiin Venäjän virallisia kantoja niin Georgian konfliktiin, Kosovon itsenäistymiseen kuin maailmanpolitiikkaan yleensäkin.

Suomen toimintaa kiiteltiin monin tavoin. Erityismaininnan sai puolustusvoiman komentaja Juhani Kaskeala hyvistä käytännön järjestelyistä, kun Venäjän ja Yhdysvaltain puolustusvoimain komentajat tapasivat Königstedtin kartanossa.

Olemme kiitollisia Euroopan unionille, Etyjin puheenjohtajana toimivalle Suomelle ja henkilökohtaisesti ministeri Alexander Stubbille niistä askelista, jotka otettiin etsittäessä ulospääsyä kriisistä. Samalla herää tahtomattakin kysymys siitä, miten sellainen saattoi yleensäkin tapahtua meidän aikanamme, mikseivät monenkeskinen diplomatia sekä Venäjän ja Yhdysvaltain välinen yhteistyö pystyneet estämään Tbilisin tuhoisaa sota-seikkailua.

Mielestämme on tärkeää etsiä vastauksia näihin kysymyksiin ja myös löytää ne. Eurooppaan ei nimittäin ole valitettavasti vielä luotu sellaista kollektiivisen turvallisuuden järjestelmää, joka olisi kaikille avoin ja takaisi kaikille tasa-arvoisen

turvallisuuden. Juuri sen on äskeinen kriisi meille osoittanut.

Kollektiivinen turvallisuus Venäjän tavoitteena

Suurlähettiläs Rumyantsev selvitteli myös millainen turvallisuusjärjestelmä Eurooppaan olisi Venäjän mielestä luotava.

Presidentti Dmitri Medvedev on ehdottanut Euroopan turvallisuutta koskevan sopimuksen solmimista ja siihen johtavan prosessin käynnistämistä yleiseurooppalaisessa huippukokouksessa. Kyse on todellakin kollektiivisen turvallisuuden yhteisen järjestelmän luomisesta Euroatlanttisella alueella ja Venäjän täysi-arvoisesta integroimisesta siihen.

Juuri tällaista taustaa vastaan meidän pitää rehellisesti käsitellä myös niitä ongelmia, jotka ovat syntyneet tavanomaisia aseita Euroopassa rajoittavan sopimuksen kriisin sekä Yhdysvaltain maailmanlaajuisen ohjuspuolustusjärjestelmän osien Itä-Eurooppaan sijoittamisen seurauksena.

Blokkiajattelu ja Nato-keskeisyys ovat Euroopan nykyisen turvallisuusarkkitehtuurin tärkeimmät rakenteelliset viat. Pääsemättä eroon niistä on mahdotonta luoda todella kaikenkattavaa kollektiivisen turvallisuuden mekanismia mantelellamme.

Blokkipolitiikasta moninapaisuuteen

Suurlähettiläs Rummyantsev kuvasi kansainvälisen yhteisön muutosta Venäjän näkökulmasta näin:

Kylmän sodan päätyttyä on syntynyt edellytyksiä todellisen vapauden periaatteiden vahvistamiselle kansainvälisessä yhteisössä. Perusteita blokkipolitiikalle ei ole enää olemassa. Valtioiden toiminta kansainvälisellä näyttämöllä sallii yhä enemmän vaihtoehtoja.

Enää ei ole voimassa periaate, jonka mukaan se, joka ei ole meidän puolellamme, on meitä vastaan. Syntyy suotuisia olosuhteita moninapaiselle maailmalle, jossa valtioita ohjaavat niiden omat ideologiasta vapaat kansalliset edut sekä yhteinen käsitys kollektiivisista intresseistä. Siinä on paraikaa muotoutumassa olevan, uudenlaisen itsesääntöisen järjestelmän perusta.

Presidentti Ahtisaarelle tunnustus Nobelista

Kysymysosuuudessa, jonka erinomaisella suomenkielellä tulkkasi lähetystön lehdistöasioista vastaava kolmas sihteeri Irina Naletova, tiedusteltiin suurlähettiläs Rummyantsevin kantaa myös presidentti Martti Ahtisaaren rauhan Nobel – palkintoon. Venäjältä kun on kuulunut myös kriittisiä arvioita palkinnonperus-

- Venäjällä ymmärretään Suomessa vallitseva tyytyväisyys siitä, että palkinto on myönnetty Ahtisaarelle. Herra Ahtisaari on kyllä palkintonsa ansainnut. Hän on johtanut Suomea monen vuoden ajan ja on ollut myös johtamassa YK:n mandaatilla rauhaan johtavia neuvotteluja.

teista. Taustalla on Venäjän tyytymättömyys Kosovon itsenäistymisprosessista.

- Venäjällä ymmärretään Suomessa vallitseva tyytyväisyys siitä, että palkinto on myönnetty Ahtisaarelle. Herra Ahtisaari on kyllä palkintonsa ansainnut. Hän on johtanut Suomea monen vuoden ajan ja on ollut myös johtamassa YK:n mandaatilla rauhaan johtavia neuvotteluja.

- Palkinto on myönnetty Ahtisaarelle ehdottomasti ansaitusti.

Suurlähettiläs Rummyantsev huomautti kuitenkin, että rauhanpalkinto ei ole tieteellinen palkinto vaan että siinä on myös "puolisävyjä". Rauhanpalkinto kun on myönnetty myös edesmenneelle Palestiinan johtajalle Jasser Arafatillekin.

Venäjällä jotkut arvostelevat palkinnon myöntämistä ja valintaa, toiset taas tukevat kuten Venäjän entinen Suomen suurlähettiläs Juri Derjabin. Henkilökohdaisesti onnittelin suomalaisia kollegojani siitä, että Suomi on saanut neljännen Nobel – palkinnon, kertoi suurlähettiläs Rummyantsev selostaessaan diplomaattisesti Venäjän suhtautumista rauhanpalkintoon.

Vastavuoroista yhteistyötä Yhdysvaltain kanssa

Suurlähettiläs Rummyantsev piti Venäjän ulkopolitiikkaa käsittelevän esitelmänsä muutamaa päivää ennen Yhdysvaltain

presidentinvaaleja. Silloin Barak Obaman valintaa jo ennakoitiin, mutta vaalitulosta ei tiedetty.

Venäjän presidentin Dmitri Medvedevin puhe maansa parlamentille oli myös vielä pitämättä. Amerikan arvostelun ohella presidentti sanoi olevansa liberaali reformaattori, joka haluaa nostaa Venäjällä kunniaan yleismaailmalliset demokratian, oikeusvaltion ja kansalaisyhteiskunnan arvot.

Juuri näiden arvojen puutteesta Venäjää on arvosteltu läntisessä maailmassa.

Olemme valmiita yhteydenpitoon minkä tahansa Amerikan kanssa. Toisaalta myös yhdysvaltalaisen yhteistyökumppaneittemme tulee ymmärtää, että nykymaailmassa myönteiset suhteet johtavien suurvaltojen ja yleisestikin valtioiden välillä voivat rakentua ainoastaan ehdottoman vastavuoroisuuden ja absoluuttisen rehellisyyden pohjalle, suurlähettiläs Rummyantsev sanoi.

Moskova tulee käymään vuoropuhelua Washingtonin kanssa niin kauan, kuin säilyy vähäisinkin mahdollisuus ymmärtää toisiaan ja sopia asioista. Sanomme suoraan: toivosimme, että kansainvälisissä asioissa Yhdysvallat olisi muutosten tukena eikä poikkiteloin niitä vastaan.

Jos näin ei tapahdu, koko maailmalla ja Yhdysvalloilla on edessä vaikeat ajat.

- "Yksinäisessä maailmassa" elä-

miseen liittyvä kokeilu on jatkunut on jo liian pitkään sellainen olotila on vaarallinen kaikkien kannalta.

Kansainvälisen oikeuden, Venäjän perustuslain ja muun lainsäädännön perusteella tulemme puolustamaan kansalaistemme elämää ja ihmisarvoa, tukemaan venäläisen yritystoiminnan etuja sekä kehittämään etuoikeutettuja suhteita Venäjän ystävien kanssa eri puolilla maailmaa, Rummyantsev sanoi.

Jatkokysymyksissä tiedusteltiin mitä tämä käytännössä tarkoittaa, mutta siihen ei tullut oikein selkeää vastausta.

Venäjän ulkopolitiikan viisi pääperiaatetta

Esitelmänsä loppuksi suurlähettiläs Rummyantsev tiivisti Venäjän nykyisen ulkopolitiikan pääperiaatteet viiteen kohtaan:

- Ensiksi, kansainvälisen oikeuden periaatteiden kunnioittamiseen ja tinkimättömään noudattamiseen.

- Toiseksi, maailman tulee olla moninapainen.

- Kolmanneksi, Venäjä ei halua vastakkainasettelua yhdenkään maan kanssa eikä aio eristäytyä.

- Neljänneksi, ehdoton prioriteettimme on kansalaistemme elämän ja ihmisarvon puolustaminen kaikkialla. Venäjä tulee myös puolustamaan venäläisen yritystoiminnan intressejä rajojensa ul-

- Keskivertaiselle nuorelle suomalaiselle tai venäläiselle lienee vaikeaa käsittää, että kansamme ovat joskus eläneet samassa valtiossa yli sata vuotta. Se oli kuitenkin erityisen mielenkiintoinen vaihe yhteisessä historiassamme. Silloin alkoi mm. suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin kehitys, jonka edistämiseksi, kuten minulle kerrottiin, myös teidän Klubinne on aikoinaan perustettu, suurlähettiläs Rummyantsev sanoi puheensa lopussa.

kopuolella.

- Viidenneksi, Venäjällä, kuten muillakin mailla, on tiettyjä alueita, joilla sillä on etuoikeutettuja intressejä. Näillä alueilla sijaitseviin maihin on Venäjällä perinteisesti ollut ystävyysuhteita, joita aiomme edelleen kehittää.

Erilaiset näkemykset eivät yhteistyön este

Suomella ja entisellä Neuvostoliitolla, nykyisin Venäjällä, on ollut perinteisesti hyvät suhteet. Suurlähettiläs Rummyantsev kuvasi nykypäivän tilannetta näin:

Moskova ja Helsinki eivät läheskään aina katso maailmaa samalla tavoin. Se ei kuitenkaan estä maitamme olemasta hyviä naapureita ja tekemästä hedelmällistä yhteistyötä keskeisten kansainvälisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Meidän ei läheskään aina ole helpoa löytää ratkaisuja käytännön ongelmiin, joita on Venäjän ja Suomen välisessä kaupallistaloudellisessa yhteistyössä. Jotkin niistä pysyvät kahdenvälisen yhteistyön asialistalla jopa vuosia, kuten esimerkiksi metsäalan yhteistyö tai rajainfrastruktuurin tehostaminen.

- Kun kansainvälinen finanssikriisi ja taloustaantumana vaikuttavat myös Venäjällä, niin helpottaahan se myös Suomen rekkaruuhkia, suurlähettiläs Rummyantsev totesi leikkillisesti.

Noiden (rekkajonojen) syntyminen ei

ole sattuma, sillä Suomi on logistisessa ketjussa rehellinen, luotettava ja tehokas. Logistiset operaattorit eivät käytä kauttakulkumaana Liettuaa tai Puolaa, Rummyantsev huomautti.

Suuriruhtinaskunnan 200 - vuotisjuhla 2009

Vuonna 2009 tulee kuluneeksi 200 vuotta siitä kun Suomesta tuli osa silloista Venäjää, Suomen suuriruhtinaskunta ja ruotsinvalta loppui.

- Keskivertaiselle nuorelle suomalaiselle tai venäläiselle lienee vaikeaa käsittää, että kansamme ovat joskus eläneet samassa valtiossa yli sata vuotta. Se oli kuitenkin erityisen mielenkiintoinen vaihe yhteisessä historiassamme. Silloin alkoi mm. suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin kehitys, jonka edistämiseksi, kuten minulle kerrottiin, myös teidän Klubinne on aikoinaan perustettu, suurlähettiläs Rummyantsev sanoi puheensa lopussa.

- Toivomme, että vuonna 2009 vietettävä vuosijuhla, sen puitteissa toteutettavat tilaisuudet ja positiivinen kiinnostus historiaa kohtaan edistäisivät maittemme kansalaisten välisen yhteisymmärryksen edelleen syventämistä, suurlähettiläs Rummyantsev sanoi.

Matti Laitinen.

PUHALLINORKESTERIN KONSERTTI

Orkesteri järjesti meille klubilaisille 31.10.2008 hyvin soivan, tanssittavan ja maukkaan illan. Saunakerroksen harjoitustiloista nousi estradille joukko motivoituneita soittajia. Ilmassa väreili jännitystä ja vatsoissakin oli varmaan joukko pieniä perhosia. Miehet istuivat keskittynein ilmein kukin omalle paikalleen. Nuotit olivat järjestyksessä, soittimet viritetty, ja niin kapellimestari Paul Jaavamon käsi heilahti. Siitä lähti liikkeelle Rauno Lehtisen nuottikynän muovaama sävelten vuo. Illan konserttiosuus oli kokonaisuudessaan Lehtisen musiikkia.

■ ■ Seurasin soittajien työskentelyä aivan aitiopaikalta eturivistä. Erityisesti kiinnittyi huomioni eri soitinryhmien sointiin ja puhtauteen sekä parantuneeseen ryhmäkuriin. Voin ilolla todeta, että ryhmien sointikuorot ovat harmonisesti soivampia ja puhtaampia ja näin parantuneet vuosien kuluessa. Orkesterin perustajapuheenjohtaja Timo Kivi-Koskinen voi syystä olla tyytyväinen tämän-

hetkiseen kehitykseen. Eihän orkesterin koko ikäkään ole vasta kuin vähän yli viisi vuotta.

Yhteissoitto oli jo täsmällistä ja nautittavaa. Yksilötasolla kuvioiden notkeus ja hengityskaarien pituus ovat luonnollisesti pieni ongelma huomioiden soittajien ikärakenteen. Mutta siihen nähden esim. tuuban ja pasunistien kaikki bassoaänet ja takapotkut olivat todella nautittavaa kuultavaa.

Huilistien ja klarinetistien sormien on oltava välillä hyvinkin vikkeliä. Lorulurautuksissa on pieniä tarkkuusvaikeuksia, ehkä teknisiäkin ongelmia. Kuitenkin kokonaisuudet aina selvitettiin. Melodiakohdissa ja hitaammassa kuorokohdissa huilut ja klarinetit soivat hyvinkin kauniisti.

Trumpetistien työskentely oli varmaa ja ansaitsevat pitivät. En kuullut yhtään "kiksiääntä". Baritonisooloa jäin kaipaamaan, ehkä juuri sen tähden, että soitinsoittajan sointiväri on lähellä matalaa miesääntä ja näin muodoin hyvin lempeä ja

JÄ JÄ ILLALLISTANSSIAISET

laullinen.

Orkesterin solistina esiintyi ansiokkaasti oma kapellimestari Jaavamo. Lauussa "On hetki", hänen soittamansa flyygelitorvisoolo soi kauniisti ja tunteita tulkiten. Orkesterin säestyksessä hitaat ja pitkät äänet ja musiikilliset linjat toivat esiin ikärakenteen tuomat ongelmat. Pitkät äänet vähän lyhenevät ja niiden kvaliteetti ja taso laskee. Näihin on syynä iän tuoma, fyysisistä syistä muuttunut hengitystekniikka. Sama koskee laulajia. Vaikka keuhkot ovat täynnä, ilmaa ei vain riitä yhtä pitkään kuin nuorempana. Tuulee epätarkkuutta ja sävetason horjumaa. Kappale vietiinkin kuitenkin kunniakkaasti kauniiseen päätökseen. Välittömästi kun on nopeampaa soitettavaa, orkesteri on ryhdissään. Marsseja, tangoja, "Vaaleanpunaista shampanjaa" yms.

Illan laulusolistina esiintyi Seinäjoen tangokilpailuissa toiseksi sijoittunut Jaana Pöllänen. Hän eläytyi tehtäväänsä hyvin musiikkia myötäillen. Pirteän olemuksensa ja raikkaan äänensä myötä mm. Tom, tom, tom – laulu sai kuulijat hilpeälle tuulelle.

Konsertin juontajana toimi Heimo Koivunen. Hän kertoi hyvin seikkaperäisesti sävellysten taustoja sekä Rauno Lehtisen tapoja, kipuja, iloja ja tuskiakin sävellysten syntyajoilta. Hän on ollut Lehtisen hyvä ystävä ja näin oli todella asiantunteva juontaja tuoden jokaisen

sävellyksen syntyvaiheet elävästi kuulijan silmien eteen.

Riitan suunnitteleman ja keittiön valmistaman maittavan illallisen jälkeen saimme koko joukolla kokea tanssin pyörteissä oman puhallinorkesterimme tahdittamaa taikavoimaa.

Sävelten siivin, tanssin askelin, kannat irti lattiasta, kauneutta käsivarsilla.

Onnea ja kiitos!!!

Klubiveljenne Henrik Lamberg

Klubilla syötiin 10.11. MARTINHANHEA

Klubin gastronominen kerho on ollut olemassa ja toiminnassa noin vuoden ajan. Tällä hetkellä kerhossa on mukana parisenkymmentä jäsentä. Toiminta on alkanut muotoutua ja erilaisia aktiviteetteja on, kuten arvoisat lukijatkin ovat varmaan huomanneet, saatu aikaan.

■ ■ Eräs jo muutaman kerran toteutettu tapahtuma on kaikille klubin jäsenille tarkoitettu gourmet-ilta. Tähänastiset ovat olleet avec-tilaisuuksia, niin varmaan myös tulevat, ainakin pääsääntöisesti. Tämän syksyn ensimmäinen tämän lajin tapahtuma toteutettiin 30.9.; teemana nahkiainen ja sorsa. Tupa oli täysi, osanottajia yli yhdeksänkymmentä.

Syyskuun gourmet-illan jälkeen käytiinkin kerhon johtoryhmässä keskustelua sopivasta osanottajamäärästä. Päätökseksi tuli, että osanottajamäärä pyritään pitämään rajoitettuna, jotta annetaan keittiölle gastronomisen illan valmistamisen edellytykset. Samalla määriteltiin iltojen tavoitteeksi, kuten kerhon johtoryhmän jäsen Heikki Tavela nasevasti ilmaisi, "ei fine dining vaan good dining". Toisin sanoen tavoitteena ei ole eikä näissä puitteissa voikaan olla huippukulinaristinen elämys vaan hyvä ruoka ja juoma tutussa paikassa ja hyvässä seurassa. Tähän koodiin johtoryhmän mielestä myös kuuluu, ettei heti aterian

päätyttyä rynnätä klubilta pois vaan sulatellaan ateriaa kaikessa rauhassa vapaan seurustelun myötä. Nimenomaan keittiötä ajatellen on syytä myös korostaa ilmoittautumisen sitovuutta ja sitä, että ainakin esteen sattuessa osallistuminen peruutetaan mahdollisimman hyvissä ajoin.

Martinpäivän illallinen: hanhea ja italialaisia viinejä oli kerännyt juuri sopivan kokoisen iloisen seurueen, noin seitsemänkymmentä klubilaista seuralaisineen. Alkudrinkinä tarjottiin Giovanni Tostin Pinot Grigio. Viini on väriltään vaalean kullankeltainen, tuoksussa on vahvaa trooppista hedelmää, ananasta ja banaania, maku on täyteläisen harmoninen ja siinä on hedelmäinen ja pitkä jälkimaku.

Aperitiivin aikana Olli Alho kertoi tunteutulla tyylillään Martinpäivän ja martinhanhen taustoista.

Martinpäivää vietetään 10. tai 11. marraskuuta Pyhän Martin kunniaksi. Protestanttisessa maailmassa Martin-

päivän vietto yhdistyy uskonpuhdistaja Martti Lutherin kunnioittamiseen. Luther syntyi 10 marraskuuta ja seuraavana päivänä hänet kastettiin Pyhän Martin mukaan. Myös suomalaisessa kalenterissa Martinpäivä on 10. marraskuuta. Martinpäivä on vuosisatoja vanha eurooppalainen kristillinen juhla, joka on Suomessa jäänyt vuosien varrella unohtuiksi, mutta on perinteisesti yhdistetty kekrin viettoon.

Pyhä Martti eli Martinus Toursilainen (316-397) oli erittäin tärkeä pyhimys keskiajan Euroopassa. Kerrotaan, että hän oli Unkarissa syntynyt roomalaisen armeijan sotilas, joka tapasi Amiénsin kau-

pungin edustalla kovaonnisen kerjäläisen. Hänellä ei ollut rahaa eikä ruokaa, joten hän halkaisi miekallaan viittansa kahtia ja antoi toisen puoliskon palelalle kerjäläiselle. Seuraavana yönä Martinus näki näyn, joka paljasti kerjäläisen olleen Jeesus Kristus. Tämän jälkeen hän otti kasteen, erosi armeijasta ja al-

Martinhanhen perinne levisi Suomeen Ruotsista vasta 1900-luvulla. Päivään kuuluivat myös martinmarkkinat ja krouvissa käynti. Ruotsista levinneen perinteen mukaan martinhanhen lisäksi nautitaan hanhen tai porsaan verestä valmistettua mustakeittoa ja hanhen kaulasta valmistettua makkaraa.

koi lähetystyönä evankelioida. Martinus sai piispan arvon vuonna 371. Legenda kertoo Martinuksen piiloutuneen hanhitarhaan, kun häntä tultiin hakemaan piispanistuimelle. Tästä tapahtumasta muistuttaa martinhanhi. Ruokaa jaettiin myös köyhille ja päivä alkoi aikojen kuluessa muistuttaa yhä enemmän syömiä. Päivästä johtuikin sanonta: "Martti maita vahvistaapi".

Martinhanhen perinne levisi Suomeen Ruotsista vasta 1900-luvulla. Päivään kuuluivat myös martinmarkkinat ja krouvissa käynti. Ruotsista levinneen perinteen mukaan martinhanhen lisäksi nautitaan hanhen tai porsaan verestä valmistettua mustakeittoa ja hanhen kaulasta valmistettua makkaraa.

Klubin keittiö oli perinteitä onnistuneesti soveltaen valmistanut seuraavan menun:

Mustakeitto ja hanhipiiras:

- Mustakeiton keittiömestari Jussi valmisti Motin vanhaa reseptiä mukailen, lisäksi hanhipiiras, jonka sisällä jauhettua hanhen lihaa ja ohraryniä. Keiton maustaminen vaatii aikaa; liemi keitetään paahdetuista hanhenluista ja juureksista, mausteina mm. kanelia, neilikkaa, inkivääriä, musta- ja maustepipuria, tähtianista, suolaa, punaviiniä ja konjakkia

Martin hanhea Klubin tapaan

- Hanhen rintapala ja hanhimureketa; lisäksi tuoretta kanelilla maustettua omenaa ja konjakilla liekitettyjä tuoreita luumuja (hanhet Hauhalan hanhitilalta)

Omena- kermakastike

Jääkarpaloita ja aitoa, kuumaa kinuskikastiketta (karpalot omin käsin poiminnut Tuula Malmberg)

Ruokaviininä oli Danzante Primitivo punaviini, joka on yhden Italian maikkeimman viinisuvun Frescobaldin ja yhdysvaltalaisen Mondavin yhteistyötä. Viini on tuoksultaan kypsän hedelmäinen ja hillomainen. Taustalta tulee esiin tupakkaa ja nahkaa. Maku on pehmeä, hyvin hedelmäinen ja roteva. Viinit oli valinnut asiantuntemuksellaan gastronomisen kerhon jäsen Henrik Lönnberg ja ne toimitti hänen edustamansa Norex Oy.

Kaiken kaikkiaan ilta oli onnistunut, ruoka ja viinit maistuvaisia. Kiitos kaikille iltaan myötävaikuttaneille kuin myös osanottajille.

Jorma Hämäläinen

P. S. Merkitkää jo nyt muistiin seuraavat kevään illat: 27.1. Viini-ilta ja 16.4. Gourmet ilta (avec)

Oikeuslaitoksen kehitysnäkymät 2000 luvun alkuvuosina

Suomalaisen klubin oikeuspolitiikan illassa 13.11.2008 aiheena oli Tuomioistuinlaitoksen kehitysnäkymät 2000-luvun alkuvuosina. Alustajana oli Helsingin hovioikeuden presidentti Lauri Melander. Syyttäjälaitoksen osalta pyydetyn lisäpuheenvuoron käytti apulaisvaltakunnansyyttäjä Jorma Kalske. Tilaisuudessa oli läsnä 28 klubilaista.

Oikeudenkäyntiuudistuksen vaiheista

Nykymuotoisen tuomioistuinlaitoksen organisaatio uudistettiin vaiheittain. Entisten kihlakunnanoikeuksien ja raastuvanoikeuksien tilalle muodostettiin vuonna 1993 käräjäoikeudet. Tätä oli edeltänyt alioikeuksien sporttelijärjestelmän asteittainen lakkauttaminen sekä kaupunkien ylläpitämien raastuvanoikeuksien siirtäminen valtion haltuun. Hovioikeuksien määrää lisättiin neljästä kuuteen perustamalla uudet Kouvolan ja Rovaniemen hovioikeudet.

Näiden organisaatiouudistusten jälkeen voitiin ryhtyä toteuttamaan menettelyuudistuksia, joista merkittävin koski riita-asiain oikeudenkäyntiä. Tuo vuonna 1993 toteutettu uudistus merkitsi oikeudenkäynnin välittömyyden, keskityksen ja suullisuuden periaatteiden käyttöönottamista. Seuraava vaihe oli vuonna 1997 voimaan tullut laki rikosasiain oikeudenkäynnistä. Korkeimman oikeuden

asemaa kehitettiin prejedikaattituomioistuimen suuntaan.

Hovioikeusmenettelyä koskevat oikeudenkäymiskaaren 25-27 lukujen säännökset uudistettiin 1.12.1998 voimaan tulleella lailla. Se on osoittautunut käytännössä eräiltä osin ongelmalliseksi, minkä vuoksi vuonna 2003 otettiin käyttöön valitusasioiden seurantamenettely ja samanaikaisesti laajennettiin hovioikeuden ns. kevennetyn kokoonpanon käyttöä. Kun seurantamenettelyn käyttöalasta on ollut eri mieliä, se on nyt ehdotettu korvattavaksi ns. jatkokäsittelyluvan käyttöönottamisella.

Hovioikeuksien työmäärästä

Vuodesta 1997 alkaen hovioikeuksien jutturuuhkat olivat huomattavasti kasvaneet, joten etenkin ns. pääkäsitteilyä edellyttäneiden asioiden käsittelyajat pitenevät Helsingin hovioikeudessa vuoteen 2004 mennessä 19,4 kuukauden pituisiksi. Vuonna 2004 seurantamenettelyn käyttöönotto alkoi merkittävästi parantaa Helsingin hovioikeuden työtilannetta, joten vastaava odotusaika on nyt 12,5 kuukautta. Tähän on osaltaan vaikuttanut myös vuoden 2005 alussa toteutettu Helsingin hovioikeuden tuomiopiirin pienentäminen, joka tosin lisäsi naapurihovioikeuksien työmäärää.

Tällä hetkellä Helsingin hovioikeuden vuodessa saapuvien asioiden mää-

rä on 3550 asiaa ja annettujen päätösten määrä vastaavasti 3600. Ratkaisematta olevat 1700 juttua vastaavat noin puolen vuoden työmäärää. Kun vuonna 2004 yli vuoden ikäisiä valitusasioita oli 1200, määrä on nyt enää 230 asiaa. Kuitenkin pääkäsitteilyä pidetään noin joka kolmannessa asiassa, mikä ylittää valtakunnallisen keskiarvon. Samanaikaisesti esittelijöiden suhteellinen osuus on pienentynyt 1,28 esittelijästä 1,08 esittelijään jäsentä kohti, mikä on lisännyt jäsenten esittelemien juttujen määrää. Hovioikeuden esittelijän tehtävä on edelleenkin merkittävä koulutuspaikka tuomarin virkoihin.

Hovioikeuden tehtävistä

Muutoksenhakumenettelyltä edellytetään selkeyttä. Asianosaiselta on voitava vaatia, että hän riitauttaessaan näytön

tekee sen järkevillä perusteilla eikä yritä selvittää vain ylimalkaisella kiistämällä; tämä karsisi turhia valituksia ja näin palvelisi kaikkia osapuolia. Toisaalta menettelyn tulisi olla riittävän nopea ja yksinkertainen.

Suunnitteilla oleva jatkovalituslupa tarvittaisiin riita-asioissa, joissa häviöarvo ylittää 10.000 euroa. Rikosasioissa se olisi tarpeen, jos alioikeuden tuomitsema rangaistus on sakkoa tai vähintään 3 kuukautta vankeutta taikka syyttäjän vaatii rangaistusta rikoksesta, josta maksimirangaistus on 2 vuotta vankeutta. Edellytyksenä luvan saamiselle olisi se, että on aihetta epäillä alioikeuden ratkaisun oikeellisuutta, tai lupa on tarpeen lain soveltamiskäytännön kannalta tai sen myöntämiseen on muu painava syy.

Helsingin hovioikeus on edelleen muutoksenhakuasteena sotilasoikeuden-

käyntiasioissa ja eräissä asianajajalaissa tarkoitetuissa tapauksissa. Helsingin käräjäoikeudella ja vastaavasti Helsingin hovioikeudella on yksinomainen toimivalta ns. immateriaalioikeuden alalla eli patenti-, tavaramerkki- ja mallioikeusasioissa. Toisaalta kun laki oikeudenkäynnistä huoneenvuokra-asioissa kumottiin vuonna 2002, ns. asunto-oikeusasioiden erityisluonne poistui.

Merkittävä uudistus oli laki 781/2005 pitkäaikaisvankien vapauttamismenettelystä, joka toi Helsingin hovioikeudelle uusia tehtäviä. Elinkautisvangin pääseminen ehdonalaan vapauteen oli aikaisemmin mahdollista vain tasavallan presidentin armahduspäätöksellä, mutta nyt vanki voi hakea pääsyä ehdonalaan vapauteen Helsingin hovioikeudelta, joka ratkaisee asian rikosseuraamusvirastossa tapahtuneen valmistelun jälkeen. Samanaikaisesti lakkautettiin vankilaoikeus.

Käräjäoikeuden toimintaympäristä

Käräjäoikeuksien toimintaan olennaisesti vaikuttava uudistus tulee olemaan kiinteistöjä koskevien kirjaamisasioiden siirtäminen maanmittauslaitokselle, mikä vähentäisi käräjäoikeuksien työtä noin 500.000 asialla vuodessa. Suunnitelma tästä on valmistunut vuosi sitten, ja se on tarkoitus toteuttaa vuonna 2010.

Holhoustoimen hallinto ja valvonta siirtyi vuonna 1999 pääosin käräjäoikeuksilta nykymuotoisille maistraateille. Toisaalta ulosottolain muutoksella vuodelta 1996, kun ulosotonhaltijan tehtävät järjestettiin uudelleen, käräjäoikeuksien käsiteltäviksi siirtyivät valitukset ulosottomiehen menettelystä.

Mielenkiintoinen uudistus oli kiinteistönmuodostuslain muutoksella vuonna 2000 toteutettu maa- ja metsäoikeuksien lakkauttaminen ja niissä käsiteltyjen asioiden siirtäminen erikseen nimetyille käräjäoikeuksille, joihin on muodostettu erityiskokoonpano.

Käräjäoikeuksien toimintaympäristö

Oikeusministeriön työryhmä on mietinnössään 2007:12 tehnyt esityksen käräjäoikeusverkoston kehittämiseksi. Työryhmä kartoitti käräjäoikeuksien toimivaltaa erityislakien nojalla. Nykyään maa- ja metsäoikeus-, merioikeus- ja osakeyhtiöasiat on keskitetty 8, yrityssaneerausasiat 15, ulosottoasiat 19 ja sotilasoikeudenkäyntiasiat 20 käräjäoikeuteen.

Työryhmä on ehdottanut, että käräjäoikeuksien toimipiirien tulisi vastata lähinnä maakuntajakoa. Alioikeuksia tulisi olemaan nykyisten 54 käräjäoikeuden asemesta vain 25, joista 8 olisi kaksikielisiä. Sivukanslioiden ja istuntopaikkojen määrä tulisi niin ikään vähentymään. Uudet tuomiopiirit perustettaisiin samanaikaisesti kiinteistöjä koskevien kirjaamis-

asioiden siirron kanssa vuonna 2010.

Toimipaikkajärjestelyt tulisivat kuitenkin lykkäämään aikataulua eräiden käräjäoikeuksien osalta, jotka jatkaisivat siirtymävaiheen ajan ns. sivukanslioina. Tuomiopiirejä yhdistämällä perustetussa käräjäoikeudessa voi olla useampi kuin yksi laamannin virka. Heistä yksi toimisi viraston päällikkötuomarina.

Käräjäoikeudessa voidaan asioita käsitellä eri kokoonpanoissa – yhden tuomarin istunnosta ns. vahvennettuun kokoonpanoon. Lautamiesten osallistumisesta käräjäoikeuden ratkaisutoimintaan ei ole tarkoitus luopua, mutta eduskunnan käsiteltävänä olevan lakiehdotuksen mukaan he osallistuisivat jatkossa vain törkeitä rikoksia koskevien asioiden käsitelyyn. Myös auskultointia käräjäoikeuksissa ollaan uudistamassa.

Syyttäjälaitoksen nykytilasta

Syyttäjinä käräjäoikeuksissa toimivat kihlakunnansyyttäjät. Vuoteen 1996 saakka alioikeuksien syyttäjänä toimivat kaupunginviskaalit tai nimismiehet. Ylimpänä syyttäjänä oli vuoteen 1997 saakka oikeuskansleri. Nyt tehtävä kuuluu valtakunnansyyttäjälle, jonka johtamassa virastossa toimii erikoistuneita valtiosyyttäjiä.

Kihlakuntauudistuksella perustetut paikallishallintovirastot olivat toiminnassa vuoteen 2007 saakka. Nyt ollaan pai-

kallispoliisia. ulosottotointa ja syyttäjiä varten perustamassa omat toimipiirit, joiden alueet jossakin määrin eroavat toisistaan. Valtakunnansyyttäjänviraston alaisia syyttäjipiirejä varten on maakuntapohjalta muodostettu 15 syyttäjänvirastoa. Niissä toimii tällä hetkellä eri kihlakuntien alueella 50 palvelutoimistoa, joiden määrää tullaan kuitenkin vähentämään. Samalla jouduttaneen nykyisten 320 syyttäjän työvuoden asemesta pärjäämään 290 syyttäjällä, mikä alittaa tarpeen lähes 50 työvuodella.

Syyttäjälaitoksessa käsitellään noin 80.000 asiaa vuodessa. Niistä vaikeimpia asioita varten on kehitetty ns. avainsyyttäjien verkosto. Erikoistumista vaatii järjestäytyneen rikollisuuden torjunta ja useat erikoisalajat kuten korruptio, tietotekniikkarikokset sekä ympäristö- ja luonnonvararikokset. Kansainvälisiin kysymyksiin on vuosittain kiinnitetty enenevästi huomiota, ja käytännön kannalta tärkeä sektori on myös esitutkintayhteistyö poliisin kanssa.

Valtakunnansyyttäjänvirasto huolehtii syyttäjien kouluttamisesta. Sen toiminta-aikana on luotu erityinen apulaissyyttäjien harjoittelujärjestelmä, joka osaltaan antaa lisäresursseja ja ohjaa lakimiehiä rekrytoitumaan syyttäjiksi.

Jukka Pasanen

AIKA PITKÄ LOUNAS

Sinä he ovat yhteiskuvassa kaikki 22 miestä kello 20.00 Helsinki -kabinetissa odottamassa Jansonin kiusausta. Huikoo. Pitkäksi venähtänyt lounas alkoi jo puolelta päivin Lehtovaarassa.

■ ■ Pääosa porukasta jäi lopulta Klubille viettämään marraskuista iltaa, mutta osa jaksoi vielä lähteä Mika Waltarin patsaalle ja Eliten kautta Manalaan muistelemaan päivän ohjelmaa.

Klubin Gastronomien kerho oli saanut kasaan melkoisen joukon veljiä vesterämään pitkän lounaan perinteitä. Pitkät lounaathan päättyivät suuremmissa määrin 1970-luvun öljykriisiin. Sodankäyneet miehet olivat sitä ennen tottuneet siihen, että asiakkaiden kanssa lähdettiin välillä neuvotteluihin, jotka saatoivat lopulta päättyä silliaamiaiseen.

Tuolloin hommaa ei erityisemmin suunniteltu, kuten nyt. Tosin osanottajille kerrottiin vain kokoontumispaikka eli perinteinen viipurilainen ravintola Lehtovaara, jonka historiassa venähtäneet

lounaat eivät ole olleet epätavallisia.

Tervetulodrinkin eli Koskenkorvan jälkeen nautimme ateriaa Lehtovaaran kelvollisesta seisovasta pöydästä, jonka totesimme melkein oman klubimme vastaavan veroiseksi. Pääkonsuli Tavela tosin narisi vanhaksi menneestä viinistä ja väärin tehdystä kateenkorvasta, mutta salin täytti naurunremakat ja vilkas keskustelu.

Tunnelmaa vapauttivat Irish Coffee tai vastaavat drinkit seuraavassa etapissa, joka oli Tornin American baari. Siellä kultuurihahmo ja entinen pankkijohtaja Kari Rahiala äityi luonnoimaan Mika Waltarista, jolla monen muun aikalaisensa tapaan oli ollut Tornissa kantapäytänsä.

Pääkonsuli Tavela ärtyi väittelemään luennoitsijan kanssa Mannerheimin 75-vuotissyntymäpäivälahjasta yhden tähden Jallun ääressä.

Siirryimme kadun yli suomalaiseen olutravintolaan VilliinWäinöön. Sen yläkerrasta löytyi ns. tervasauna, jonka puitteissa vietimme pitkän tovin. Tosin

pääkonsuli Tavela sanoi, että noin pienen saunaan hän ei mene, mutta muut menivät.

Kohtuullisen tyytyväisinä siirryimme seuraavaan osoitteeseen eli Ari Kaurismäen perustamaan Moskva-baariin Eerikinkadun varrelle. Baari oli jonkinlainen replika neuvostoliiton ajoilta. Sen tyyliin kuuluu myös tily tarjoilu, mutta hyvän tuuliset asiakkaat saivat baarityönkin hymyilemään. Siitä huolimatta niukka ympäristöä kavahtanut pääkonsuli Tavela totesi, että tänne hän ei enää tule.

Ja sitten Klubille nauttimaan Jansonin kiusauksesta. Yhä useampi siirtyi naukkalemaan yhden tähden Jallua. Kun Gastronomien kerhon puheenjohtaja Jorma

Hämäläinen ehdotteli, että mennäämpä käymään Mika Waltarin yhteen kanta-paikka eli Eliteen, pääkonsuli Tavela kysyi että miksi? Klubi on paras paikka. Yli puolet osanottajista jäi sinne junttamies Tavelan seuraksi ja lopuista osa löysi itsensä loppujen lopuksi Storywillestä.

Kultuurihistoriaa? Ehkä. Hauskanpitoa? Kyllä. Veljellistä yhdessäoloa? Kyllä varmasti. Historiaa? Tämä päätettiin toistaa vuoden päästä.

Hyvää käytöstä drinkien määrästä huolimatta? Taatusti. Olemmehan klubilaisia.

Pekka Ritvos

Klubin syyskokous

Klubin sääntömääräinen syyskokous pidettiin kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärven puheenjohtajana marraskuun 20 päivänä 2008. Koska oli täytettävä kolme johtokuntapaikkaa ja valittava Klubille puheenjohtaja, kokous oli herättänyt jo etukäteen suurta kiinnostusta jäsenten keskuudessa. Ehdokkuuksia oli myös huolella valmisteltu. Tämä lisäsi jännitystä, kysymys oli henkilöistä, mitäään linjauksia ei ollut odotettavissa. - Klubin johtokunnan kokoonpanosta vuonna 2009 kerrotaan toisaalla tässä lehdessä.

■ ■ Syyskokous pidettiin todennäköisesti viimeistä kertaa nyt voimassa olevien sääntöjen mukaan. Olihan yhtenä kokousasiana johtokunnan esitys Klubin sääntöjen muuttamisesta.

Klubin talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtaja Pertti Virkkunen esiteli Klubin tulo- ja menoarvion vuodelle 2009. Klubin taloustilanne on täysin ennakoidun mukainen ja vakaa. Yhteydenpitoa Klubin ja Kiinteistö Oy:n välillä on tiivistetty. Vuodelle 2009 on Klubin talousarviossa varattu 50.000 euron määräraha Klubin tilojen kunnostamiseen. Yksityiskohtaista päätöstä määrärahan käytöstä ei kuitenkaan vielä ole. Klubin liittymismaksu ja jäsenmaksu päätettiin pitää ennallaan eli molemmat 170 euron suuruisina. Niiden suhteen ei olekaan

korotustarpeita, totesi Pertti Virkkunen. Syyskokouksen päätökset näiltä osin tehtiin yksimielisesti.

Klubiveljemme Jouni Päivölä oli luovuttanut jo kolmatta kertaa syyskokouksessa käytettäväksi kätevät äänestyspöytäkirjat, joilla tulos saatiin selville välittömästi äänestyksen päätyttyä. Pöytäkirjan kuittasi käyttöönsä 165 klubilaista, mikä oli runsaasti enemmän kuin vuosi sitten, jolloin syyskokoukseen osallistui 112 klubin jäsentä.

Kun johtokuntaan valittiin kolme jäsentä, suoritettiin kolme erillistä äänestystä. Ensimmäisellä annettiin 163, toisella 142 ja kolmannella 122 ääntä. Jokaisen tuli äänestyksen alkaessa painaa valitsemansa ehdokkaan äänestysnumeroa. Samaa ehdokasta ei kuitenkaan ollut lupa äänestää seuraavalla kierroksella. Silloin kaikki tuon klubiveljen antamat äänät olisi hylätty.

Toimitetussa johtokunnan jäsenten äänestyksessä annettiin ehdokkaiksi esitetyille ääniä seuraavasti: Johannes Koroma 89 ääntä, Kari Karvonen 77 ääntä, Jere Lahti 75 ääntä, Keijo Kulha 59 ääntä, Ahto Alander 51 ääntä, Juha Kojonen 48 ääntä ja Seppo Holopainen 29 ääntä. Kolme eniten ääniä saanutta valittiin johtokuntaan.

Kun johtokunnan jäsenet oli valittu, siirryttiin puheenjohtajan vaaliin. Siinä tehtiin kaksi ehdotusta; Johannes Koro-

ma ja Jere Lahti. Äänestyksessä annettiin 159 ääntä, joista Johannes Koromalle 94 ja Jere Lahdelle 65 ääntä. Johannes Koroma siis valittiin Klubin puheenjohtajaksi, ja hän toimii myös johtokunnan puheenjohtajana.

Kokouksessa käsiteltiin johtokunnan esitys Klubin sääntöjen muuttamisesta erältä osin. Sääntöjen muutosasia on esitelty yksityiskohtaisemmin Klubilehden edellisessä numerossa 3/2008, jossa myös on viittaus Klubin sisäisillä sivuilla osoitteessa www.klubi.fi rinnakkain nähtävillä oleviin voimassaoleviin sääntöihin ja ehdotettuihin muutoksiin.

Syyskokous hyväksyi sääntömuutoksen yksimielisesti. Kun sääntömuutos on hyväksyttävä kahdessa vähintään kuukauden väliajoin pidettävässä Klubin kokouksessa, asia otetaan toiseen käsitelyyn Klubin kevätkokouksessa maaliskuun 19 päivänä 2009. Jos esitys tuolloin hyväksytään muuttamattomana, vuoden 2009 syyskokous valintoineen pidetään uusien sääntöjen mukaisesti. Silloin vali-

taan ensin Klubin puheenjohtaja kolmen kalenterivuoden kaudeksi ja sen jälkeen johtokunnan jäsenet erovuoroisten jäsenten tilalle. Siitä järjestelmästä, että puheenjohtaja valitaan vain johtokuntaan jo valituista jäsenistä, tullaan siis luopumaan. Uutena syyskokousasiana käsitellään Klubille vahvistettava toimintasuunnitelma, jonka kautta jäsenistöllä on mahdollisuus vaikuttaa Klubin seuraavan vuoden toimintaan.

Viimeisenä miellyttävänä tehtävänä syyskokouksella oli kahden kunniajäsenen kutsuminen. Johtokunnan yksimielisen esityksen mukaan Klubin kunniajäseniksi kutsuttiin Weijo Pitkänen ja Matti Viljanen. Kuten asian esitellyt Klubin puheenjohtaja Matti Packalén totesi, kunniajäseniksi kutsuttavien meriittejä ei ollut tarpeen tälläkään kertaa kokoukselle esitellä. Kokous ilmaisi kutsun kohdistuneen oikeille henkilöille osoittamalla suosiotaan runsain aplodein.

Elias Iirola

Maanpuolustajien retki Lapin Lennostoon ja Rovajärvelle tykistöleirille 20.-23.11.2008

Heti syyskokouksen jälkeen suuntasi parikymmentä klubiveljeä rautatie- asemalle ja Rovaniemen yöjunaan. Maanpuolustajien retki ja MPK:n kohdennettu kurssi oli edessä. Hyvin nukutun yön jälkeen Rovaniemen asemalla meitä vastassa oli Lapin Lennoston autot ja siirryimme varuskuntaan.

Tässä vaiheessa allekirjoittanut luovutti joukkueen klubiveljellemme, luutnantti Juha Salinille, joka otti vastuun jatkosta.

Lennostossa meidät otti vastaan everstiluutnantti Jari Nykänen, joka selosti lennoston toimintaa ja esitteli hallin, johon oli parkkerattu kolme F18- hävittäjää. Saimme lennostossa hyvän kuvan heidän toiminnastaan, vastuistaan ja kalustostaan. Meille kaikille jäi vakuuttava kuva lennoston suorituskyvystä laajalla vastuualueellaan.

Myöhään iltapäivällä siirryimme maavoimien esikunnan meille järjestämillä autoilla Misiin, jossa majoituimme vanhaan kouluun rakennettuun retkeilymajaan. Pakkanen kiristyi pariinkymmenneen asteeseen mutta sauna oli lämmin. Misissä saimme monen mielestä parasta poronkäristystä mitä koskaan olemme syöneet! Kokemattoman on mahdollonta uskoa kuinka lahjakkaita kuorsaajia klubiveljistämme löytyy! Retken toisena yönä ei osa retkeläisistä nukkunut ko-

vinkaan hyvin. Aamulla kuultiin hiljaista jupinaa kansainvälisten lakien vastaisesta kidutuksesta.

Maavoimat toivat jälleen mallikkaasti ja toivat meille lauantaina aamulla sopivat pakkasasut, jalkineet, kypärät ja kuulosuojaimet. Varusmiehiä, reserviläisiä ja kantahenkilökuntaa oli leirillä yli 3000 ja ammuksia käytettiin yli 10.000 kappaletta.

Tykistömme suorituskyvystä pidetään siis hyvää huolta! Rovajärvellä virallisista järjestelyistä sekä Leirin toimintaesittelystä vastasi Kapteeni Juha Tuhkalainen (MaaVe). Kuljetuksista vastasi Lt:n Jari Sarajärvi Ampuma-alueen huoltokeskuksesta.

Siirryimme tuliasemaan ja seurasimme ammuntaa. Kuulosuojaimet olivatkin tarpeen! Pian siirryimme maalialueelle, jolla seurasimme 9 kilometrin päässä olevan vaaran rinteeseen. Oli hienoa seurata mallikkaasti toimivaa varusmiehistä kokoonpannun joukon toimintaa tulenjohdossa.

Päivän lopuksi näimme vielä amerikkalaisvalmisteisten raskaiden raketinheitimien ammuntaa 28 kilometrin päässä oleviin maaleihin. Rovajärven alue on n. 1200 neliökilometriä, joten maalikin oli vielä ampuma-alueella.

Lähtökahvit sotilaskodissa tarjosi tykistön tarkastaja, eversti Aki Sihvonon.

Hän halusi kiireidensä keskeltä nähdä retkikuntamme. Sihvonon kertoi käyneensä Klubilla muutaman kerran esitelmöimässä ja kehui Klubiamme hienoksi. Samalla hän totesi, että kyllä täällä Rovajärvelläkin on hienoa. Niinhän siellä todella on!

Matka jatkui taas Rovaniemelle ja yöjunalle. Hieno retki oli päättymässä. Keväällä huhtikuussa lähdemme näillä näkymin Panssariprikaatiin ja panssari-museoon. Seuraa Klubin tiedotusvälineitä. Näille retkille kannattaa ilmoittautua ajoissa!

Erityiset kiitokset vielä sihteerillemme Inkerille ja Juha Salinille järjestelyistä.

Matkan kuvat ovat osoitteessa www.klubi.fi/lappi

Leif Eklöf

Itsenäisyyspäivän juhla Suomalaisella Klubilla

Olli Alhon ja Jyrki Bernerin
puheet ja kuvakooste juh-
lasta nettisivuilla:
www.klubi.fi/alho
ja
www.klubi.fi/berner

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

YSTÄVÄLLISET PÖYTÄVARAUKSET PUH. 5868 8344

Klubiravintolan henkilökunta toivottaa
**Rauhallista Joulua ja
Hyvää Uutta Vuotta 2009!**

Klubi suljetaan Joulunpyhiksi 19.12.2008.

Avaamme ovet jälleen 7.1.2009 klo 10.00

(Jouluruokien nouto 22.12 klo 8-16)

*Vuosi lähestyy jälleen loppuaan ja on tullut aika kiittää
Teitä hyvät Klubilaiset kuluneesta vuodesta!*

*Etelässä päästään enää harvoin nauttimaan vanhoista kunnan
talvista valkoisine, hohtavine hankineen ja paukkupakkasineen.
Siitä huolimatta me täällä Ravintola Suomalaisessa Klubissa olemme
sitä mieltä, että hyvät asiat pysyvät ja paranevat. Haluamme vaalia
perinteitä ja tarjota Teille rakkaudella valmistettuja, hyvillä, vanhan
ajan resepteillä tehtyjä eri vuodenaikojen herkuja.*

*Muistattehan, että jouluna saa herkutella, sillä nyt on jälleen
vuorossa iki-ihanat jouluherkut. Uusi vuosi tuo tullessaan suussa
sulavat blinit ja mateesta valmistetut ruoat eri muodoissa.*

Teidän Riitta Malmberg

TAMMIKUUN BLINIVIIKOT!
alkaen 12.1.2009

TIRISEVÄN BLININ KANSSA VOITTE VALITA

- mätilajitelman (muikun-, siian- ja mateenmätiä)
- vanhan ajan sienisalaattia
- graavilohitartaria

TAMMIKUUN LOPPUPUOLELLA

*Jos saamme kunnan talven ja kalastajat ovat ahkeria ja
onnekkaita, rantautuu Klubille MADE IN FINLAND!
Silloin tarjoilemme madetta eri muodoissaan, mm.*

- KAINUULAISTA MADEKEITTOA
- MUHENNETTUA MADETTA
- PAISTETTUA MADETTA
jne.

SUOMALAINEN HUIPPUTAITOLENTO

**ILMAILUN ILTA klubilla torstaina
5.3.2009 klo 19.00**

**Ilmavoimien
vuosipäivän
tervehdys**

-mukana tietoisuus Air Race
-toiminnasta.

Esitelmän pitää tämän hetken
menestynein kilpataitolentä-
jämme Sami Kontio.

Mukana ovat myös kansain-
välisen taitolentokomission Suomen edustaja, klubiveli Osmo
Jalovaara sekä taitolentomaajoukkueemme jäsen Tapio Pitkä-
nen.

Tule kuulemaan suomalaisten menestyksestä ja katsomaan val-
kokankaalta luonnonlakeja uhmaavat temput.

Iltaan on kutsuttu myös Helsingin Reserviupseerien Ilmailuker-
ho ja Reservin Ilmailuosasto.

Isäntänä Kim Jäämeri

Mahdollisuus buffet-päivälliseen ennen ohjelmaa klo 18 alkaen.

STERAK
U R A K O I N T I

Kaikki rakennusalan työt luotettavasti ja tehokkaasti.
Jäsenetuna Klubin jäsenille ilmainen remonttiarvio.
Eur Ing Ari V. Mentu 045 657 6314, ari.mentu@sterak.fi.

www.sterak.fi

HELSINGIN
RUUVIKULMA
Oy

Veneilijöille

- haponkestävät ruuvituotteet
- haponkestävät vanttiruuvit
- haponkestävät teräsköysilukot
- haponkestävät sakkelit
- messinkiruuvituotteet

Toimitamme myös postiennakolla

Katso www.ruuvikulma.fi

Karjalankatu 11, 00520 Helsinki (Alppila, kartta kotisivuilla)
Puh. 09 1486633, fax. 09 1484806, info@ruuvikulma.fi